

NEVELÉS PROGRAMJA

SÁRI GÁRD

200.

Tartalom

I.	Bemutatkozás	3
	Hítvallásunk	6
II.	Az óvodai nevelés rendszere	7
III.	Gyermekkép, óvodakép	
	1. Gyermekkép	8
	2. Óvodakép	8
IV.	Az óvodai nevelés feladatai	
	1. Az egészséges életmód alakítása	11
	2. Az érzelmi nevelés és a szocializáció biztosítása	14
	3. Az anyanyelvi-, az értelmi fejlesztés és nevelés megvalósítása	17
V.	Az óvodai élet megszervezésének elvei	
	1. Személyi feltételek	22
	2. Tárgyi feltételek	23
	3. Az óvodai élet megszervezése	23
	a) Tervezés	25
	4. Az óvoda kapcsolatai	27
	a) Család és Óvoda	27
	b) Kapcsolat más intézményekkel	28
VI.	Az óvodai élet tevékenységformái és az óvodapedagógus feladatai	
	1. A játék	32
	2. Vers, mese	37
	3. Ének, zene, énekes játék	40
	4. Rajzolás, mintázás, kézi munka	43
	5. Mozgás	45
	6. A külső világ tevékeny megismerése	48
	7. Munka jellegű tevékenységek	52
	8. A tevékenységekben megvalósuló tanulás	54
VII.	Gyermekvédelem	56
	1. A különleges gondozást igénylő gyermekek integrálása	57
VIII.	A fejlődés jellemzői az óvodáskor végére	61
	Eszközjegyzék	63
	Felhasznált irodalom	64

I. Bemutató

Az intézmény megnevezése: Központi Általános Iskola, Óvoda,
Családsegítő és Gyermejjóléti Szolgálat

Az intézmény OM azonosítója: 030074

Az intézmény típusa: Közfeladatot ellátó többcélú közoktatási
önkormányzati intézmény

Az intézmény fenntartója: Sárbogárd Város Önkormányzat Képviselő
testülete
7000 Sárbogárd, Hősök tere 2.

Az óvoda neve: ZENGŐ ÓVODA

Székhely: 7000 Sárbogárd, Mikes köz 3.

Telefon, fax: 06/25-460-148

E-mail: zengo.ovoda@invitel.hu

Honlap: www.zengoovoda.atw.hu

Telephely: 7000 Sárbogárd, Szent István út 49.

Telefon: 06/25-465-291

Kedves Olvasó!

Tisztelettel köszöntjük mindazokat, akik meg szeretnék ismerni óvodánkat és az ott folyó nevelőmunkát.

A 255/2009.(XI.20-án) kiadott kormányrendelet szerint felül kellett vizsgálni a helyi Nevelési Programunkat, e rendeletben foglaltaknak megfelelően a 2010/2011-es nevelési évben már a módosított programunk szerint kell végeznünk a nevelőmunkánkat.

Programunkat az új Alapprogram elvei alapján módosítottuk. Figyelembe vettük a helyi viszonyokat, sajátosságokat és építettünk a meglévő tapasztalatainkra.

A Zengő Óvoda Nevelési Programja átfogja a teljes óvodáskor nevelő-fejlesztő munkáját, s határozatlan időre készült.

Pedagógiai alaptételünk, hogy a gyermeki személyiséget tisztelet, elfogadás, szeretet és megbecsülés övezi; lehetővé tesszük a gyermek személyiségfejlődését, egyéni képességeinek kibontakoztatását.

Gondoskodunk az érzelmi biztonságot nyújtó derűs, szeretetteljes óvodai légkör megteremtéséről. Nevelésfilozófiánk a gyermekközpontúság, humanitás.

Ezek szem előtt tartásával készítettük el a Zengő Óvoda Helyi Nevelési Programját.

Városunkban több mint száz éves múltra tekint vissza óvodai nevelésünk. 2007 nyarán a közoktatási intézmények átszervezését követően a sárbogárdi Zengő Óvoda intézményegységként működik, két egymástól távol eső épületben folyik a gyermekek nevelése.

A székhelyen (*Mikes köz 3.*) 8 csoportban, telephelyen (*Szent István út 49.*) 2 osztatlan csoportban.

Fontosnak tartjuk a telephellyel való szoros kapcsolat kiépítését. Az eredményes nevelőmunka érdekében a folyamatos információcsere megtartására törekszünk. Ápoljuk a már kialakult hagyományokat: közös értekezletek, rendezvények, kirándulások szervezése a telephely dolgozóival.

Gyermekeink nevelését több éves szakmai tapasztalattal rendelkező gyermekszerető óvodapedagógusok végzik. A tíz csoportban húsz óvodapedagógus végzi nevelőmunkáját. Munkánkat tíz dajka és a telephelyen egy konyhai dolgozó segíti.

A csoportok kialakítását helyi adottságok, szokások, igények befolyásolják. Bármilyen a csoportösszetétel, a legfontosabb kritérium az, hogy abban a gyerekek, az óvodapedagógusok egyaránt jól érezzék magukat.

A csoportszobáink több funkciót töltenek be, itt történik a szabad játék, különböző tevékenységek végzése, étkezés, pihenés. Különböző tevékenységekhez elkülönített részeket (kuckókat) alakítunk ki, ahol a gyermekek nyugodtan, elmélyülten játszhatnak, rajzolhatnak, mintázhatnak, festhetnek, barkácsolhatnak, mesét hallgathatnak. Minden csoportszobához külön mosdó, öltözőhelyiség tartozik. Az aula ad helyet a mozgásos tevékenységeknek, gyógytestnevelésnek, és az óvodai rendezvényeknek.

Tágas, füves udvarunk, meglévő játékaink változatos tevékenységekre és megfigyelésekre ad lehetőséget. Az udvar napos és árnyékos területének aránya megfelelő. Nyugodt és mozgalmassabb tevékenységekre egyaránt van lehetőség. Felszereltsége még nem optimális, de pályázatokkal, szülői támogatással igyekszünk ezen javítani.

A nevelőmunkánkhoz szükséges eszközöket, fejlesztőjátékokat is folyamatosan gazdagítjuk, korszerűsítjük. Az óvoda minden alkalmazottja törekszik az értékeink, környezetünk megóvására, megbecsülésére, a tulajdon védelmére.

Óvodánkban a gyermeki személyiség teljes kibontakoztatására törekszünk komplex módon. A játékot a kisgyermekkor egyik legfontosabb és egyik legfejlesztőbb formájának tartjuk, mert a játékban a gyermek teljes személyiséggel vesz részt, játszva szerzi meg azokat a készségeket, képességeket, amelyek maradandóvá válnak.

Célunk, hogy a gyermekek az életkoruknak legmegfelelőbb léghőmérsékletben a legfontosabb tevékenységformában – **a játékban** – szerezhessenek minél több tapasztalatot az őket körülvevő világról. Ezt alapul véve komplex nevelés keretein belül, nevelési területekre bontva tervezzük vegyes, illetve homogén csoportokban a gyermekek nevelését. Pedagógusaink az ismeretet a tapasztalati lehetőségek megteremtése által adják át, biztosítva a lehetőséget arra, hogy játékon – saját tevékenységén – keresztül szerezhesse meg a gyermek azokat az élményeket, amelyek megnyitják és ébren tartják benne a vágyat a még több megismerésre, a tanulás örömeinek kielégítésére.

A tanulás a 3-6-7 éves gyermeknél a személyiségfejlődésen keresztül a cselekvésben, tapasztalatszerzésben, vagyis a játékban valósul meg.

Nagy jelentőséget tulajdonítunk a "világ" sokoldalú tevékeny megismertetésére és a gyermekek tapasztalatszerzésére.

Hitvallásunk

Zavartalan, derűs, elfogadó, szeretetteljes gyermekéveket élhessen minden óvodás. Célunk a testileg, lelkileg egészséges személyiség kibontakoztatása, örömteljes óvodai élet.

Elismerjük a család elsődleges nevelői szerepét, értékeink közvetítése mellett a közös együttműködésre törekszünk.

Nevelőtestületünk a játék, a szabad játék elsődlegességét hangsúlyozza. Alapozunk a játék személyiségfejlesztő hatására, mert a játék segíti a gyermek kreatív, cselekvő, játékos emberré válását.

Gazdagítjuk egyéniségét, a benne lévő értékeket, pozitívumokat mindig elismerjük. Nagy figyelmet szentelünk a felzárkóztatásnak és tehetséggondozásnak.

Öszinte, személyes példával járunk elő, alakítva érzelmi, anyanyelvi, értelmi, erkölcsi esztétikai értékeinket.

I. Az óvodai nevelés rendszere

A program célja, feladata

Nevelés keretei

<i>Egészséges életmód alakítása</i>		<i>Az érzelmi nevelés és társas kapcsolat</i>	
<i>A tevékenység kerete</i>			
Kreativitás megvalósítása	Anyanyelvi-, értelmi fejlesztés	A külső világ tevékeny megismerése Hagyományok ápolása	A tevékenységekben megvalósuló tanulás
<i>A program tevékenységformái</i> JÁTÉK – MOZGÁS			
<ul style="list-style-type: none"> - rajzolás, mintázás, kézi munka - ének, énekes játék, néptánc - vers, mese, dramatikus játék - mozgás, mozgásos játék - a külső világ tevékeny megismerése - néphagyomány ápolás - munka jellegű tevékenységek 	<ul style="list-style-type: none"> - vers, mese, dramatikus játék - a külső világ tevékeny megismerése - néphagyomány ápolás - ének, énekes játék, néptánc - mozgás, mozgásos játék - prevenció, korrekció - rajzolás, mintázás, kézi munka - munka jellegű tevékenység 	<ul style="list-style-type: none"> - a külső világ tevékeny megismerése - néphagyomány ápolása - vers, mese, dramatikus játék - ének, énekes játék, néptánc - rajzolás, mintázás kézi munka - mozgás, mozgásos játék - munka jellegű tevékenységek 	<ul style="list-style-type: none"> - vers, mese, dramatikus játék - ének, énekes játék, néptánc - rajzolás, mintázás, kézi munka - mozgás, mozgásos játék - a külső világ tevékeny megismerése - hagyományápolás - munka jellegű tevékenységek
<i>A program kapcsolatrendszere</i>			
Család		Bölcsőde, iskola, pedagógiai szakszolgálat intézményei, gyermekjóléti szolgálatok, egészségügyi, illetve közművelődési intézmények	
<i>A fejlődés eredménye óvodáskor végén</i>			

*„Hajolj felém, tanulj meg engem.
Próbáld meghallani csepp hangomat,*

II. GYERMEKKÉP, ÓVODAKÉP

1. Gyermekkép

Az **Alapprogram** a gyermeki személyiségből indul ki, abból a tényből, hogy az ember egyedi, mással nem helyettesíthető individuum és szociális lény egyszerre.

A gyermek fejlődő személyiség, fejlődését genetikai adottságok, az érés sajátos törvényszerűségei, a spontán és tervszerűen alkalmazott környezeti hatások együttesen határozzák meg. E tényezők együttes hatásának következtében a gyermeknek sajátos, életkoronként (életkori szakaszonként) és egyénenként változó testi és lelki szükségletei vannak. A személyiség szabad kibontakoztatásában a gyermeket körülvevő személyi és tárgyi környezet szerepe meghatározó.

Az óvodai nevelésünk **gyermekközpontú, befogadó**, ennek megfelelően a gyermeki személyiség kibontakoztatására törekszik. Óvodánkban olyan pedagógiai környezet kialakítására törekszünk, ahol a befogadó attitűd természetessé válik, az óvodapedagógus, a nevelőmunkát segítő munkatársak, szülők, gyermekek számára egyaránt. Az óvodáskor szenzitív időszak a különbözőségek elfogadásában, az inkluzív, a játék elsődlegességét, az élmények feldolgozását támogató környezetben felnövő gyermek maga is befogadóvá, együttműködővé, segítőkésszé válik. Az óvodáskor végére a gyermek a különbözőségekkel természetes módon együtt él, korának megfelelő mértékben empatikus, szolidáris játszótárs, csoporttárs.

2. Óvodakép

Az óvoda a közoktatási rendszer **szakmailag önálló** nevelési intézménye, a **családi nevelés kiegészítője**, a gyermek harmadik életévétől az iskolába lépésig.

Az óvoda funkciói: **óvó-védő, szociális, nevelő, személyiségfejlesztő funkció.**

Biztosítjuk az óvodáskorú gyermek fejlődésének és nevelésének optimális feltételeit.

Az óvodai nevelésünk célja: az óvodások sokoldalú, harmonikus fejlődésének, a gyermeki személyiség kibontakoztatásának elősegítése, az életkori és egyéni sajátosságok és az eltérő fejlődési ütem figyelembevételével (ideértve a különleges gondozást igénylő gyermek ellátását is). Közvetetten segítjük az iskolai közösségben történő beilleszkedéshez szükséges gyermeki személyiségvonások fejlődését.

Pedagógiai tevékenységrendszerünk és tárgyi környezetünk segíti a gyermek környezettudatos magatartásának kialakulását.

Az óvodai nevelésben alapelv:

- a) a gyermeki személyiséget elfogadással, tisztelettel, szeretettel, megbecsüléssel és bizalommal vesszük körül;
- b) a nevelésünk lehetővé teszi és segíti a gyermekek személyiségfejlődését, a gyermekek egyéni készségeinek és képességeinek kibontakoztatását;
- c) az alkalmazott pedagógiai intézkedéseket a gyermek személyiségéhez igazítjuk;
- d) a gyermeket megillető jogok, gondoskodás és különleges védelem valamint az egyenlő hozzáférés biztosítása.

Az alapelvek megvalósítása érdekében gondoskodunk:

- a gyermeki szükségletek kielégítéséről,
- az érzelmi biztonságot nyújtó derűs, szeretetteljes óvodai légkör megteremtéséről;
- a testi, a szociális és az értelmi képességek egyéni és életkor-specifikus alakításáról;
- a gyermeki közösségben végezhető sokszínű - az életkornak és fejlettségnek megfelelő - tevékenységről, különös tekintettel, a mással nem helyettesíthető

szabad játékról;

E tevékenységeken keresztül az életkorhoz és a gyermek egyéni képességeihez igazodó műveltségterületek közvetítéséről; a gyermek egészséges fejlődéséhez és fejlesztéséhez szükséges személyi, tárgyi környezetről.

A nemzeti, etnikai kisebbséghez tartozó gyermekek óvodai nevelésében biztosítjuk az önazonosság megőrzését, ápolását, erősítését, átörökítését, nyelvi nevelését, a multikulturális nevelésen alapuló integráció lehetőségét.

A hazájukat elhagyni kényszerülő családok (a továbbiakban: migráns) gyermekeinek óvodai nevelésében biztosítjuk az önazonosság megőrzését, ápolását, erősítését, az interkulturális nevelésen alapuló integráció lehetőségét, az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelmét.

*„Minden nap egyenletes napsütés és csendes eső légy!
Semmit se sűrgess, ne nyugtalankodj, lassan, ráérően,
biztos, de gyöngéd kézzel dolgozz! Sok lesz a dolgod!”
(Freinet)*

III. AZ ÓVODAI NEVELÉS FELADATAI

Az óvodai nevelés általános feladatai

Az óvodai nevelés feladata az óvodáskorú gyermek testi és lelki szükségleteinek kielégítése. Ezen belül:

- az egészséges életmód alakítása,
- az érzelmi nevelés és a szocializáció biztosítása,
- az anyanyelvi-, értelmi fejlesztés, nevelés megvalósítása.

1. Az egészséges életmód alakítása

Az egészséges életmódra nevelés, az egészséges életvitel igényének alakítása kiemelt jelentőségű. Feladatunk az óvodáskorú (3-6-7 éves) gyermek testi és lelki fejlődésének elősegítése. Ezen belül:

- a gyermekek gondozása, testi szükségleteiknek, mozgásigényüknek kielégítése,
- a harmonikus, összerendezett mozgás fejlődésének elősegítése,
- a gyermek testi képességeinek fejlesztése,
- a gyermek egészségének védelme, edzése, óvása, megőrzése,
- az egészséges életmód, a testápolás, az étkezés, az öltözködés, a betegségmegelőzés, az egészségmegőrzés szokásainak alakítása,
- a gyermek fejlődéséhez és fejlesztéséhez szükséges egészséges és biztonságos környezet megteremtése,
- a környezet védelméhez és megóvásához kapcsolódó szokások alakítása,
- megfelelő szakemberek bevonásával – a szülővel, óvodapedagógussal együttműködve – speciális gondozó, prevenciós és korrekciós testi, lelki nevelési feladatok ellátása.

A fejlesztés tartalma:

- a helyes életritmus,
- táplálkozás,
- testápolás,
- öltözködés,
- mozgás,
- edzés,
- pihenés – alvás.

Az életkornak megfelelő helyes életritmus kialakítása a gondozás központi kérdése. A gyermekek óvodában eltöltött idejét tudatosan, egyéni és élettani szükségleteik figyelembevételével kell megterveznünk.

A növekedés és fejlődés egyik legfontosabb feltétele a táplálkozás, ami egyben a testépítést is biztosítja. A napi háromszori étkezést központilag biztosítja az Eurest Kft. A központi étrendet kiegészítjük a gyerekek által hozott gyümölcsökkel, az ebből közösen elkészített gyümölcslevekkel, vitaminalátákkal. A konyha biztosítja a speciális táplálkozást igénylő gyermekek ellátását (liszt-érzékeny, ételallergiás, stb.). Folyadék egész nap a gyermekek rendelkezésére áll, így mindenki egyéni szükségleteinek megfelelő mennyiséget fogyaszthat, de emellett szükséges felhívni figyelmüket a rendszeres folyadékbevételre.

A testápolás a gyermekek egészségének védelmét, testük, ruházatuk gondozását, tisztaságigényük kialakulását szolgálja. A gyermekek fejlődési ütemétől függ, mennyi segítséget igényelnek. Törekszünk a családi és óvodai gondozási szokások összehangolására. Fontosnak tartjuk a bensőséges kapcsolat kialakulását, hiszen az óvodapedagógussal együttműködve alakul ki a gyermek igénye az önálló testápolásra.

A fogmosás helyes technikájának fokozatos bevezetését már kiscsoportban elkezdjük. Ösztönözzük óvodásainkat az intenzív rágásra, mellőzzük a túlzott édességfogyasztást. Megtanítjuk gyermekeinket a papír zsebkendő használatára.

Az öltözködés védekezés az időjárás változásai ellen, egyúttal azonban fejleszti a gyermek ízlését, önállóságát is. Figyelünk arra, hogy a gyermekek ne legyenek túlöltözve, ruházatuk kényelmes legyen, ne gátolja őket a mozgásban. Ruhájukat egészségi állapotukhoz, edzettségükhöz igazítjuk.

A gyermekek mozgásigényének kielégítését és fejlesztését a mozgásfejlesztő tevékenységek szolgálják, melyeket részben a gyermekek szabadon választanak, részben az óvodapedagógus kezdeményezi, szervezi.

A jól szervezett séták, kirándulások a mozgásigény kielégítésén kívül együttes élményt is jelentenek a csoport számára.

Az egészség megőrzéséhez fontos, hogy a gyermekek szervezete képes legyen alkalmazkodni az időjárás változásaihoz. A szabad levegőn való rendszeres tartózkodással növeljük az ellenálló képességüket, ez télen sem maradhat el. Kedvező időjárás esetén igyekszünk a játékot, a különböző tevékenységeket, étkezést a szabadban szervezni.

Különösen nyáron óvnunk kell a gyermekeket az erős, káros hatású napfénytől. Nagy hangsúlyt fektetünk a folyamatos folyadék pótlására, és a gyermekek bőrének védelmében a napvédő készítmények használatára.

A gyermek alvásszükséglete kielégítésének egy része az óvodára hárul. Az általános alvásiigényen belül a gyermekeknek egyénenként más-más lehet az alvásszükséglete, ezért biztosítjuk a folyamatos felkelést, ahol a feltételek ehhez adottak. Igyekszünk a pihenéshez szükséges kedvező körülményeket minden gyerek számára megteremteni és fenntartani.

A növekedés és a fejlődés üteme, jellemzői egyéni sajátosságokat mutatnak, amelyeket a gondozás során figyelembe kell vennünk. Az önkiszolgálás kezdetben komoly feladatot jelent számukra, az adott tevékenységek gyakorlás útján válnak szokássá.

Feladatunk:

- hogy megteremtsük önállóságuk feltételeit,
- a gyermek személyes belső környezetének, testi, lelki, szociális egészségének gondozása,
- környezettudatos magatartás megalapozásával az egészség fejlesztése, védelme.

A fejlődés jellemzői óvodáskor végére:

- o önállóan, figyelmeztetés nélkül mosnak kezet, törölköznek, amikor csak szükséges;
- o használják a WC-t, vigyáznak a mosdó rendjére;
- o fogat mosnak, a fogápolási szereket tisztán tartják;
- o hajukat rendben tartják;
- o zsebkendőjüket használják;
- o az önkiszolgálást teljes önállósággal, biztonsággal látják el;
- o önállóan tevékenykednek, észreveszik elvégzendő feladataikat, és segítséget nyújtanak társaiknak;
- o étkezés közben kulturáltan viselkednek;
- o helyesen használják az evőeszközöket (kanalat, kést, villát);
- o önállóan, a megfelelő sorrendben öltöznek, vetkőznek;

- o ruhaneműjükkel gondosan bánnak;
- o ügyelnek saját személyük és környezetük rendjére.

2. Az érzelmi nevelés és a szocializáció biztosítása

Az óvodáskorú gyermek sajátossága, hogy magatartásában az érzelmek dominálnak. Az óvodás az érzelmeiből táplálkozik, érzelmei irányítják, ösztönzik, motiválják vagy fékezik, de minden esetben befolyásolják minden tevékenységét. Alapvető szükséglete belső állapotának, érzelmeinek kifejezése.

Igyekszünk olyan szituációkat teremteni a gazdag, változatos tevékenységrendszerben, amelyekben a gyermek választásaiban, döntéseiben, a helyzetmegoldásokban való tájékozódása során megtanulja irányítani saját érzelmeit.

Az óvodáskorban a nemi identitás megalapozása az életkori sajátosságokból adódóan, néhány általános jellemző közvetítésére épül. A nemi szerepek határainak tágítása a nembeli különbözőségekből fakadó sajátos értékek megőrzése mellett (pl. fiúk: előzékenység a nővel szemben, nehéz fizikai munka átvétele, ugyanakkor a hagyományosan női szerepek tartott gondoskodás, vagy a divat iránti fogékonyság természetessége). Feladatunk a nemi identitás kialakulásának támogatása mellett, a tradicionális nemi szerepek határainak tágítása, a sztereotípiák merevségeinek oldása (a fiú is sírhat, a lány is lehet határozott).

A nevelés, a szocializáció feltétele a családi légkör, amelyben a gyermekek a különböző tevékenységeket önként választják, és élvezetes játéknak tekintik. Értékes, aktív, pozitív tulajdonságokban gazdag személyiség csak játékos, örömteli hangulatban, felnőtt és gyermek szeretetkapcsolatában, harmonikus együttműködésében válhat. Ezért szükséges, hogy az óvodában a gyermeket **érzelmi biztonság, otthonosság, derűs, kiegyensúlyozott, szeretetteli légkör** vegye körül.

Mindezt szükséges, hogy:

- már az óvodába lépéskor kedvező érzelmi hatások ériék a gyermeket;
- az óvodapedagógus – gyermek, gyermek – dajka, gyermek – gyermek kapcsolatot pozitív attitűd, érzelmi töltés jellemezze;
- az óvoda egyszerre segítse a gyermek szociális érzékenységének fejlődését,

éntudatának alakulását, és engedjen teret **önkifejező, önérvényesítő** törekvéseinek;

- az óvoda teremtsen lehetőséget arra, hogy a gyermek kielégítthesse természetes társas szükségleteit; nevelje a gyermeket a különbözőségek elfogadására, **tiszteletére**.

Az óvodapedagógus a gyermekek közösségi életének irányítója. A gyermeki magatartás alakulása szempontjából **modell értékű az óvodapedagógus** és az óvoda más dolgozóinak kommunikációja, bánásmódja és viselkedése.

A gyermekek közötti kapcsolatokat életkoruk, korábbi környezetük, egyéni sajátosságaik nagymértékben befolyásolják. A gyermek nyitottságára építve óvodapedagógusaink elősegítik, hogy a gyermek tudjon rácsodálkozni a természetben és az emberi környezetben megmutatkozó jóra és szépre, tisztelje és becsülje azt. Ismerje szűkebb és tágabb környezetét, amely a szülőföldhöz való kötődés alapja.

A gyermekek különböző érzelmekkel fogadhatják az óvodát. A beszoktatás időszaka meghatározó. Az anyától való elszakadás elbizonytalanítja a gyermeket. A pozitív érzelmi kapcsolat az a fogódzó, amiben megkapaszkodva a gyermek fel tudja dolgozni ezt az eseményt. Fontos, hogy felismerjük, milyen módon találhatjuk meg a legkönnyebben az utat a gyermekhez. Fontosnak tartjuk, hogy mielőtt bekerül a gyermek az óvodába, ismerjen meg bennünket, óvodapedagógusokat. Ehhez tervezzük a családi napot, bölcsődei, illetve családlátogatásokat. Ekkor nyílik lehetőségünk megismerni a szülők nevelési módszereit, a gyermek környezetét.

A különleges gondozást igénylő kisgyermek a lelki élet minden területén és életének minden megnyilvánulásában más. Őket elfogadó szeretettel, példát mutató figyelemmel segítjük.

Az óvodánk sajátos élete lehetővé teszi és kihasználja azt a tényt, hogy a tevékenységekben való aktív részvétel képes lényegi és tartós változást létrehozni a gyermek személyiségében.

Feladataink:

- a meglévő, már kialakult képességek, tulajdonságok egyénenkénti fejlesztése;
- a különböző szociokulturális családokból érkező gyerekek iránt megnyilvánuló szeretet kimutatása;
- az adottságokból eredő másság tiszteletben tartása;

- a tehetséges gyermek gondozása, az átlagtól pozitív vagy negatív irányban eltérő személyiségvonások felismerése, korrekciója;
- a személyes érzelmi kötődések elősegítése, az esetleges zavaró körülmények okainak felderítése;
- az iskolai beilleszkedés közvetett segítése a pozitív énkép, önbizalom, önfegyelem, önállóság, szabálytudat, kommunikáció, együttműködés formálása, a szándékos tanulás iránti pozitív attitűd megalapozása;

Az együttműködés a szocializáció alapja. A felnőtt és a csoport hatása annál jelentősebb, minél gazdagabb lehetőséget biztosít a kisgyermeknek a társas együttműködésre. Különös jelentőségű a közös élményekre épülő közös tevékenységek gyakorlása. A közös tevékenységek során alakulnak ki a társas kapcsolatok, és bontakoznak ki a csoportra jellemző erkölcsi szabályok, normák. Az óvodai életünk szervezése segíti a gyermek erkölcsi tulajdonságainak (mint például: az együttérzés, a segítőkészség, az önzetlenség, a figyelmesség) és akaratának (ezen belül: önállóságának, önfegyelmének, kitartásának, feladattudatának, szabálytudatának) fejlődését, a szokás- és normarendszerének megalapozását.

A szocializáció mértéke függ: az eltérő kultúrától, más és más családi háttértől, és az egyes gyerekek eltérő fejlődési ütemétől.

Az óvodapedagógus a család mellett – és nem helyett –, mint egyenrangú partner vesz részt a nevelés folyamatában.

A fejlődés jellemzői óvodáskor végére:

- o a gyermekek tisztelettel viselkednek a felnőttekkel, az óvoda dolgozóival, vigyáznak munkájuk eredményeire;
- o ébrednek bennük a közösségi öntudat, örülnek a közösen elért eredményeknek;
- o kialakul a csoport iránti érdeklődés, természetes szükségletté válik a közös tevékenység;
- o együtt éreznek társaikkal, érdeklődnek egymás iránt, toleránsak egymással szemben;
- o felismerik, mikor kapcsolódhatnak be társaik tevékenységébe;
- o önállóan keresik a segítségnyújtás megfelelő formáit;
- o érzelmileg és értelmileg egyaránt elfogadják és követik az óvodapedagógus kérését, útmutatását. Felfogják alapvető metakommunikatív jelzéseit (elismerés, nemtetszés, öröm, biztatás, szomorúság);

- adott tevékenység (játék, tanulás, munka) által megkívánt magatartási formát önként vállalják;
- az óvodapedagógus, a dajka vagy társaik kérésére és saját kezdeményezésükre a közösség számára hasznos feladatot végeznek, tudatosodik bennük, hogy ezt a csoport érdekében végzik;
- a megkezdett munkát felszólítás nélkül befejezik;
- felelősséget éreznek a vállalt feladatért, amelyet akkor is elvégeznek, ha nehézséget jelent, vagy érdeklődésüket már nem köti le;
- spontán alakuló vagy az óvodapedagógus által létrehozott kiscsoportban képesek együttműködni a feladat elvégzésében, elfogadják a tennivalótól függő alá-, fölé- és mellérendelési viszonyokat;
- önálló véleményalkotásra is vállalkoznak, választanak és döntenek ismert helyzetekben.

3. Az anyanyelvi-, az értelmi fejlesztés és nevelés megvalósítása

Az anyanyelvi nevelés valamennyi tevékenységi forma keretében megvalósítandó feladatunk. Az anyanyelv fejlesztése és a kommunikáció különböző formáinak alakítása – beszélő környezettel, helyes minta és szabályközvetítéssel (a javítgatás elkerülésével) az óvodai nevelőtevékenységünk egészében jelen van.

Az anyanyelv ismeretére, megbecsülésére, szeretetére nevelés közben a gyermek természetes beszéd és kommunikációs kedvének fenntartására, ösztönzésére, a gyermek meghallgatására, a gyermeki kérdések támogatására és a válaszok adására nagy figyelmet fordítunk. A beszélőkedv mellett alapvető feladatunk beszédhelyzetek teremtése a gyermekek számára. Mi, óvodapedagógusok segítjük az óvodai műveltség átadását, ápolását a gyermekeknek életkorukhoz illő tartalommal. Mással nem helyettesíthető beszédhelyzeteket teremtünk - ilyenek pl. a napi rendszerességgel ismétlődő beszélgető-körök.

A beszédfejlődés optimális színtere a játék, mert a közös játék oldott légköre a gyermekben feloldja a beszédgátlást, ezáltal élénk interaktív, kommunikatív kapcsolatba kerülnek egymással és a felnőttel. A jókedvű játéksituációkban újabb és újabb

szavakkal kifejezésekkel gazdagodik a gyermek szókincse, fokozódik beszédkedve, javul beszédértése. A szerepjátékokban kimeríthetetlenek a gyakorlási lehetőségek.

A képzelet, az érzelem, a gondolkodás, a ritmikus mozgás és a kifejező beszéd természetes összekapcsolásának példájával tanítjuk a gyermekeket a folyamatos beszédre, az értelmes párbeszédre, a befogadás és kifejezés változatosan megformált módozataira. A gyermekek anyanyelvét, szókincsét fokozatosan bővítjük. A gyermek fejlődésében és fejlettségében figyelembe vesszük a család szerepének jelentőségét.

Az óvodában fokozzák a beszédaktivitást a bővülő társas kapcsolatok, a változatos kommunikációs helyzetek. A beszédkapcsolatok kialakulásának alapja az óvodapedagógus és a gyerekek közötti szeretetteljes viszony, a jó csoportlétkör.

A család mellett az óvodapedagógus fejleszti leghatékonyabban a gyerekek kommunikációs képességét ebben az életkorban, amikor a legfogékonyabbak. Az óvodapedagógus beszéde fontos, hogy nyelvtanilag kifogástalan, egyszerű, de mégis kifejező legyen, beszéde modellértékű. Ismerje anyanyelvét; önképzéssel, a szakirodalom, a közművelődési lehetőségek felhasználásával fejlessze anyanyelvi kultúráját.

Feladataink ezzel kapcsolatban:

- a gyermek kérdésére mindig válaszoljunk;
- tegyünk fel kérdéseket, melyekkel fejlesztjük gondolkodásukat, beszédre ösztönözzük őket;
- vegyük figyelembe az egyéni beszéd-sajátosságokat, az egyéni fejlődés különbségeit;
- kezdeményezzünk és játsszunk a gyermekekkel „anyanyelvi játékokat”;
- ismerjük fel a beszédhibákat;
- a gyermekek természetes beszéd és kommunikációs kedvének fenntartása, ösztönzése beszélő környezettel;
- a beszédészlelés, beszédértés, szóbeli emlékezet fejlesztése;
- szókincs (relációs és általános) gyarapítása, szófaji gazdagság megalapozása;
- folyamatos, összefüggő, tiszta beszéd, nyelvi kifejezőkészség kialakítása;
- nyelvi készség (társalgási, vagy kontextusos és elbeszélő, vagy összefüggő beszéd) fejlesztése. Kommunikációs (verbális, nem verbális) jelzések felismerésének, használatának gyakorlása, egyéni bánásmód, differenciált fejlesztés alkalmazásával.

- együttműködés a logopédussal és a családdal a megelőzés és a korrekció területén. Kiscsoportban logopédushoz irányítjuk a gyermeket, ha súlyosabb vagy rögzült beszédhibát, akadályozott beszédfejlődést, dadogást tapasztalunk; ötéves korban mindenképpen el kell kezdeni a beszédhibás gyermekek logopédiai kezelését.
- a szociokulturális háttér figyelembe vételére épülő differenciált készség, képességfejlesztés megvalósítása;
- a nemzeti és etnikai kisebbséghez tartozó, valamint migráns gyermekek differenciált támogatása a magyar nyelv elsajátításában.

Az értelmi nevelés feladatait is csak komplex módon értelmezve valósíthatjuk meg, hiszen az egyes tevékenységekben kialakult készségek, képességek kölcsönösen visszahatnak egymásra. A gyermekek érdeklődésére, kíváncsiságára, mint életkori sajátosságra, valamint a meglévő tapasztalataira, élményeire és ismereteire építve biztosítunk változatos tevékenységeket. Ezáltal további élményeket, tapasztalatokat szerezhet a szülőföldjéről, szűkebb és tágabb környezetéről.

A gyermek meglévő tapasztalataira, élményeire építés a kompetencia alapú nevelésben többet jelent, mint a hagyományos óvodapedagógiában. Nemcsak az óvodapedagógus által tervezett téma és a gyermekek előzetes tapasztalatainak, élményeinek összekapcsolását, illetve a differenciálásra való felkészülést jelenti, hanem azt is, hogy az óvodapedagógus a gyermekek tapasztalataiból, élményeiből kiindulva, velük együtt választ témát, projektet. Kiemelt feladat az általunk irányított tanulási formák közül a különböző élethelyzetekben való gyakorlás, az életkori sajátosságoknak megfelelő cselekvéses tanulás lehetőségének biztosítása

A kompetencia alapú neveléssel összhangban a párhuzamosan végezhető differenciált tevékenységek tervezése, szervezése váltja fel az általunk kezdeményezett foglalkozásokat.

Az értelmi nevelés további feladatai:

- a gyermek spontán szerzett tapasztalatainak, ismereteinek rendszerezése, bővítése, különböző tevékenységekben és élethelyzetekben való gyakorlása,
- az értelmi képességek, kompetenciák (érzékelés, észlelés, emlékezet, figyelem, képzelet, gondolkodás) és a kreativitás fejlesztése.

Meleg, oldott légkör biztosításával arra ösztönözzük őket, hogy kíváncsiságukat kielégíthessék, bátran kérdezzenek, ha valami felkeltette érdeklődésüket, vagy számukra nehézséget okozó dologgal találkoznak.

A nevelés folyamatában nagy jelentősége van a gyermekek motiváltságának.

Az ismeretszerzés legyen a gyerekek érdeklődésére épülő, játékos jellegű.

Fontos elvünk, hogy nagy figyelmet fordítunk a gyermekek beszélőkedvének kialakítására, fenntartására, a gyermekek meghallgatására, mert a beszélgetés módot ad a szavak megértésére és a megértés öröme újabb beszélgetésre ösztönzi őket. A beszéd, beszélgetés közben a másoktól kapott információ tágítja az ismeretszerzés lehetőségét.

Az értelmi fejlesztés, nevelés megvalósítása során a gyermekek spontán szerzett tapasztalatainak, ismereteinek rendszerezése és bővítése mindenkitől megkívánja, hogy tanuljunk meg a gyermek szemével látni, érezzük át, mennyire fontos számára, hogy mit fedezett fel, mit vett észre, mi az, amiben segíthetünk neki.

A gyermeket körülveszi a sokszínű természet, számtalan érdekes és izgalmas dolog. A különféle tevékenységekben való aktív részvétel által minél több érzékszerv segítségével szerezhettek tapasztalatokat – a mozgástól, játéktevékenységtől kezdve a különféle ábrázolási tevékenységekig, nem beszélve a zenei, irodalmi élményekről, a természetben megfigyelhető jelenségekről.

Programunkban játékos tevékenységekben problémamegoldó nevelési alaphelyzetek megteremtésén keresztül szeretnénk elérni, hogy a gyermekek kreatív személyiséggé váljanak. Az értelmi képességek kibontakoztatása az önálló, alkotó gondolkodás megalapozására irányul. Olyan ismeretek, jártasságok, készségek kialakítása a célunk, amelyek képessé teszik a gyermekeket, hogy környezetükben el tudjanak igazodni, az élet változó körülményeit figyelembe véve oldják meg a feladatokat.

A fejlődés jellemzői óvodáskor végére:

- az óvodáskor végére az egészségesen fejlődő gyermekek folyamatosan és érthetően beszélnek;
- a szavakat tisztán ejtik, ki tudják fejezni gondolataikat, érzelmeiket;
- végighallgatják és megértik mások beszédét;
- a beszédhelyzetekhez megfelelő viselkedési formákat tudnak alkalmazni;
- helyesen használják a névmásokat, névutókat, a jövőidejű igeidőt és az igemódokat;
- beszédük jól érthető, anyanyelvi szabályokhoz illeszkedő, megfelelő hangsúlyozású, hanglejtésű, hangerejű és sebességű;
- beszédüket természetes gesztusokkal, arcjátékkal kísérik;
- tisztán ejtenek minden beszédhangot;

- a gyermekek rendelkezzenek megfelelő finommotorikával, kiegyensúlyozott mozgáskoordinációval;
- tér- és időészlelésük életkoruknak megfelelő legyen;
- önkéntelen figyelmük a szándékos és kitartó figyelem felé haladjon;
- pozitív érzellemmel viszonyuljanak a megismerés felé;
- képesek legyenek különböző gondolkodási műveletek végrehajtására;
- fedezzék fel, fejezzék ki a dolgok közötti összefüggéseket;
- gondolataikat érhetően, tagoltan fejezzék ki.

IV. AZ ÓVODAI ÉLET MEGSZERVEZÉSE

1. Személyi feltételek

Az óvodában a nevelőmunka kulcsszereplői az óvodapedagógusok. Jelenlétük a nevelés egész időtartamában fontos feltétele az óvodai nevelésnek.

Óvodánk rendelkezik a törvény által ajánlott személyi ellátottsággal.

Pedagógusi képesítéssel rendelkező főállású óvodapedagógusok száma: 20 fő

Szakvizsgázott óvodapedagógusok száma: 5 fő

Pedagógiai munkát segítő főállású szakképzett dajkák száma: 4 fő

Pedagógiai munkát segítő főállású szakképesítés nélküli dajkák száma: 6 fő

Egyéb munkakörben foglalkoztatott főállású (konyhai alkalmazott): 1 fő

Gyermekeink nevelését több éves tapasztalattal rendelkező, szakmailag igényes, jól informált, szeretetteljes, barátságos óvodapedagógusok végzik.

Nevelőmunkánkat a helyi nevelési program alapján végezzük. Lényeges személyiségjegy a nyitottság, empátiakészség, érdeklődés a mikro és makro környezet iránt. Személyiségükön keresztül valósul meg az elképzelt, megfogalmazott helyi óvodai nevelési program, melyet a továbbképzéseken megszerzett ismeretek beépítésével bővítünk. Az önképzés belső igény, munkahelyi elvárás és a minőségi munka egyik biztosítója. Óvodánk nevelőtestülete a múlt tiszteletéből táplálkozva igyekszik megfelelni a jövő elvárásainak.

Az óvodapedagógus elfogadó, segítő, támogató attitűdje modell, mintát jelent a gyermek számára. Az óvoda működését segítő nem pedagógus alkalmazottak munkájával szemben ugyanúgy elvárás a nevelés eredményessége érdekében a tolerancia, érzékenység, nyitottság, gyermekszeretet, a belső indíttatású gondoskodási vágy, ahol természetes jelenség a gyermeki kíváncsiság. Tudatában vannak, hogy magatartásukkal, megnyilvánulásaikkal minden helyzetben megbízható, hiteles példaképnek kell lenniük.

Óvodapedagógusaink és dajkáink törekszenek a folyamatos együttműködésre – összehangolt munkára – a befogadó szellemiségű óvoda, az inklúzív nevelés érdekében. A különleges bánásmódot igénylő gyermekek fejlesztéséhez a fenntartó biztosítja a megfelelő szakembereket (logopédus, gyógy-testnevelő, gyógypedagógus, fejlesztő pedagógus).

2. Tárgyi feltételek

Az óvodánk rendelkezik a helyi nevelési program megvalósításához legszükségesebb tárgyi feltételekkel. Költségvetésünk keretszámai szűkösek, fejlesztésre egyáltalán nem nyílik lehetőség. Igyekszünk megkeresni és kihasználni minden olyan lehetőséget, amellyel az óvoda állagát meg tudjuk őrizni, ill. javítani.

Egyre több helyen mutatkoznak az elhasználódás jelei – pl. több nyílászáró nem nyitható, a vízvezetékrendszer elavult, cserére szorulnak, a mennyezeti vakolat nagy darabokban hullik (életveszélyes), a műanyag padlóburkolat elhasználódott, balesetveszélyes.

A szülők támogatására erejükhöz mérten lehet számítani. A nevelő – oktató munkánk feltételeinek javításában nélkülözhetetlen a Központi Óvodát Segítő Alapítvány, amely minden évben lehetővé tette udvari játékok és fejlesztő játékok vásárlását. Ugyanakkor a szülők a felajánlott adójuk 1%-val hozzájárultak az elképzeléseink megvalósításában, valamint sokat segítettek még óvodánk szépítésében, működtetésében.

Udvari játékok folyamatos fejlesztésére és cseréjére lenne szükség, hogy az uniós követelményeknek megfeleljenek.

Folyamatosan igénybe vesszük és kihasználjuk a lehetőségeket annak érdekében, hogy az óvoda állagát meg tudjuk őrizni (szülői segítség, a közhasznú munkások tevékenysége).

Az elmúlt években felszereltségünk javítását segítették a különböző pályázatokon nyert (mozgásfejlesztő és informatikai) eszközök.

3. Az óvodai élet megszervezése

Az óvodai nevelőmunkánk középpontjában a játék áll, mert a 3-6-7 éves gyermek alapvető szükséglete. Lehetőségeinket, helyi adottságainkat mérlegelve alakítottuk ki napirendünket, amelyben a tevékenységeket nem választjuk el egymástól, hanem azok a játékkal szoros egységet alkotnak.

Az óvodai élet megszervezésénél fontos szempontnak tartjuk az egyéni szükséglet tiszteletét. Ez vonatkozik az életkori eltérésekre és az azonos korosztály egyéni igényeire is.

A gyermekek egészséges fejlődéséhez, fejlesztéséhez a napirend és a hetirend biztosítja a feltételeket a megfelelő időtartamú, párhuzamosan végezhető, differenciált tevékenységek tervezésével, szervezésével. A napirend igazodik a különböző tevékenységekhez és a gyermek egyéni szükségleteihez, valamint tekintettel van a helyi szokásokra, igényekre. A rendszeresség és az ismétlődések érzelmi biztonságot teremtenek a gyermeknek. A napi étkezések közül az ebéd időpontja kötött. A reggeli/tízórai, uzsonna időpontját a gyerekek igényei szerint alakítjuk. Ezeket befolyásolják: a családok helyzete, szokásai, az óvodába érkezés ideje, evett-e már otthon a gyermek, stb. A folyamatosságot egy meghatározott időkereten belül biztosítjuk. Ez a gyerekek egészségének védelmében fontos.

A folyamatos napirend szervezésével lehetővé tesszük, hogy óvodásaink személyiségformálása egyéni tempó, teljesítőképesség, egyéni ütem és egyéni igény szerint történjen. A gyermek döntheti el, hogy – egy időegységben belül – mikor kezd, és mikor fejez be egy tevékenységet.

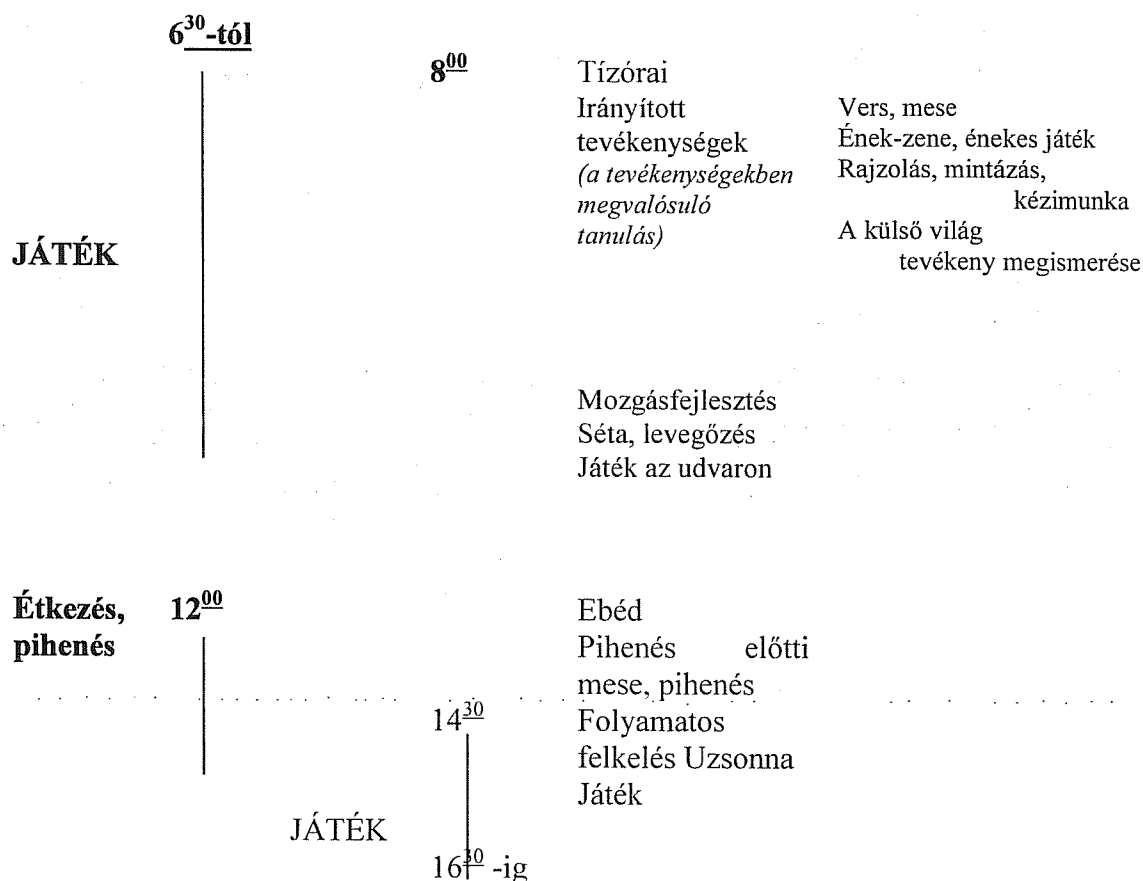
Napirendünket folyamatosság és rugalmasság jellemzi. Lehetővé tesszük előre nem tervezett, de a gyermekek személyiségfejlődését szolgáló események beillesztését.

Fontos a tevékenységek közötti harmonikus arányok kialakítása, szem előtt tartva a játék kitüntetett szerepét. Úgy alakítjuk napirendünket, hogy a legtöbb időt az elmélyült, nyugodt játékfolyamathoz igazítjuk. Figyelembe vesszük az évszakok változásait, hogy a gyermekek lehetőség szerint minél több időt tölthessenek a szabad levegőn. A napi- és hetirendet a gyermekcsoport óvodapedagógusai alakítják ki a gyermek biztonságérzete, tájékozódása és a szokások alakulásának érdekében. Napirendünk biztosítja a gyermek gazdag, változatos tevékenységét, az aktív és passzív pihenés életkornak megfelelő változásait. Az óvodai élet szervezésében a gondozásnak kiemelt szerepe van. Az óvodapedagógus a gondozás folyamatában is nevel, építi kapcsolatait a gyermekekkel, egyúttal segíti önállóságuk fejlődését, együttműködve a gondozást végző többi munkatárssal.

Az óvoda teljes nyitvatartási idejében a gyermekekkel történő foglalkozások mindegyikét óvodapedagógusok irányítják.

NAPIREND

(ajánlott)

HETIREND

A hetirendet úgy állítjuk össze, hogy megteremtjük a gyermekek biztonságérzete szempontjából fontos rendszerességet és ismétlődést. Vannak olyan tevékenységek, amelyekre minden nap sort kerítünk, ezek kiegészülnek egy másik nevelési/fejlesztési területtel. A komplex személyiségfejlődés biztosítása érdekében szervesen kapcsolódnak egymáshoz a különböző fejlesztési területek. A hetirend ugyanakkor rugalmas, az időjárástól, egy-egy aktuális eseménytől függően változhat, a spontán helyzetekhez való alkalmazkodás jellemzi.

Tervezés

Az óvodai nevelés tervezését, valamint a gyermekek megismerését és fejlesztését, a fejlődésük nyomon követését, különböző kötelező dokumentumok, továbbá az óvodapedagógusok által készített – nem kötelező – feljegyzések, dokumentumok is szolgálják.

A terv keretszerűen tartalmazza azokat a célkitűzéseket, amelyeket az év során szeretnénk elérni. A tevékenységeket az évszakokhoz kötve projekt formájában dokumentáljuk. Egy-egy terv időtartama lehet rövidebb: két – három nap, vagy hosszabb: 3-4-6 hetet magába foglaló tevékenységek sorozata. A projekt hosszúságát mindig meghatározza a gyermekek érdeklődése, kapcsolódó élményeik, az óvodapedagógus motivációja. Legtöbb esetben az óvodapedagógusok tudatosan kezdeményezik, tervezik az éves anyaghoz kapcsolódva, de kezdeményezheti a gyermekcsoport és a szülő is. A gyermekek adottságait, egyéniségét személyiségét mindig figyelembe vesszük.

A projektrendszer magában hordozza annak lehetőségét, hogy a gyermek olyan mélységben legyen benne az adott témában amennyire szeretne, egyedül vagy társsal.

Projektet a világ minden jelenségéről lehet készíteni, hiszen az ismeretek, információk halmaza folyamatosan bővül.

A fejlődés nyomon követésének dokumentuma - az óvodapedagógus tájékoztatást készít a gyermek fejlődéséről, javaslatot tesz a további fejlődéshez szükséges fejlesztés feladatairól. Abból a tényből, hogy óvodáskorban a játék a személyiségfejlődés leghatékonyabb eszköze következik, hogy a gyermeki fejlődést is legcélszerűbb egy jól felépített, a játékban való megfigyelés elsődlegességét arányaiban is kifejező szempontrendszer alapján értékelni.

A gondozási szokások kialakítását, fejlesztését: kis-, középső csoportban 3 havi, nagycsoportban éves ütemezéssel tervezzük és értékeljük. Figyelembe vesszük az életkori és egyéni sajátosságokat.

Az óvoda teljes nyitvatartási idejében a gyermekkel történő foglalkozások mindegyikét óvodapedagógus irányítja.

A csoportok szervezése

A csoportok kialakítását helyi adottságok, szokások, igények befolyásolják. Bármilyen a csoportösszetétel, a legfontosabb kritérium az, hogy abban a gyerekek, és óvodapedagógusok egyaránt jól érezzék magukat.

Programunk bármilyen összetételű (osztatlan, részben osztott, homogén) csoportokban egyaránt jól alkalmazható.

*„Ha nem ápoljuk azt, amit jól csináltunk
és nem figyelünk egymásra, munkánk
lehet mutató, de eredményes soha.”*

4. Az óvoda kapcsolatai

Az óvoda kapcsolatai más nevelési szintekkel

Az óvodai nevelés funkcióiból fakadóan programunk fontos eleme, hogy az óvodába lépést megelőző, az óvodáskor alatti, és az azt követő időszakban folyamatos kapcsolattartást és együttműködést alakítsunk ki a gyermeket segítő, a gyermek érdekeit képviselő szintekkel.

Család és óvoda

A gyermek nevelése elsősorban a család joga és kötelessége, s ebben az óvodák kiegészítő szerepet játszanak. Az óvodai nevelés a családi neveléssel együtt szolgálja a gyermek fejlődését, ennek alapvető feltétele a családdal való együttműködés. Az együttműködés formái változatosak, a személyes kapcsolattól a különböző rendezvényekig magukban foglalják azokat a lehetőségeket, amelyeket az óvoda, illetve a család teremt meg. Gyermekismeretünk, gyermekszeretetünk, pedagógiai és pszichológiai felkészültségünk segítségével egészítjük ki a családi nevelést.

A családi nevelés különbözősége miatt arra törekszünk, hogy minden egyes családdal külön-külön is találjuk meg az együttműködés legmegfelelőbb módját. Javaslatot tehetünk, és segítséget nyújthatunk a nevelésben, de biztosítani kell a szülőnek azt a jogát, hogy belátása szerint nevelje gyermekét.

Egyre gyakoribb jelenség a családban végbemenő funkcionális változás az átmeneti vagy tartós hátrányos helyzet. Ilyenkor az óvoda igyekszik korrigálni a nevelésben jelentkező hiányosságokat.

Programunk szellemiségében nyitott óvoda létrehozására törekszünk.

A szülők bevonása a gyermekek egészséges életre nevelésében az óvodai nevelés sikerének egyik alapja.

Az iskolára való előkészítés az óvodában nem külön feladat, foglalkozás, hanem a gyermeki személyiséget kibontakoztató 3-4 éves nevelési folyamat eredménye, az iskolai beilleszkedés közvetett segítségével az óvoda kiegészíti a családi nevelést.

A szülők bevonása az óvodában a gyerekekkel együtt megvalósuló tevékenységekbe, kezdeményezésekbe (papírgyűjtés, szelektív hulladékgyűjtés, a háztartásban felesleges csomagolóanyagok gyűjtése óvodai felhasználásra, közös kirándulás stb.).

Az együttműködés módja, formái:

- szülői értekezletek,
- fogadóórák szükség és igény szerint,
- nyíltnapok,
- tájékoztató füzet (bejáró gyermekeknél),
- tájékoztatás a faliújságon,
- családlátogatás szükség és igény szerint,
- szülői tanácskozás, előadás, esetmegbeszélés,
- munkadélutánok,
- óvodabál: szülők és nevelők mulatsága,
- kirándulások - szervezésében kérjük a szülők segítségét és részvételét,
- hangverseny-iskolások előadása,
- gyereknap - jó alkalom a családdal való kapcsolattartás erősítésére, új formaként a családi nap hagyománya,
- szülő munkahelyének látogatása,
- beszélgető kör színesítése: szülők, régi óvodások meghívása -
élménybeszámolók, érdekes foglalkozások, különleges tárgyak bemutatása.

Kapcsolat más intézményekkel

Az óvoda kapcsolatot tart azokkal az intézményekkel, amelyek az óvodába lépés előtt (bölcsőde és egyéb szociális intézmények) az óvodai élet során (pedagógiai szakszolgálat intézményei, gyermekjóléti szolgálatok, gyermekotthonok, egészségügyi, illetve közművelődési intézmények) és az óvodai élet után (iskolák) meghatározó szerepet töltenek be a gyermek életében. A kapcsolattartás formái, módszerei alkalmazkodnak a feladatokhoz és a szükségletekhez.

Bölcsőde és óvoda

A gondozónők és az óvodapedagógusok közötti folyamatos kapcsolat segíti a gyermeket az intézményváltásban.

Alapot nyújt arra, hogy tájékozódjunk a gyermek egyéni tulajdonságairól, nevelési munkánkat arról a szintről folytathassuk, ahova a gyermek a bölcsődében eljutott.

Jól bevált kapcsolattartásunkat szeretnénk tovább ápolni.

Ellátogatunk a bölcsődébe a hozzánk érkező gyermekek megismerése céljából.

Az együttműködés lehetősége közös szakmai tanácskozások megszervezése az emberi és pedagógiai tapasztalatok átadására.

Iskola és óvoda

Lehetőséget biztosítunk, hogy a tanító nének megismerkedjenek leendő tanítványaikkal, megismerjék az itt folyó nevelőmunkát, szokásokat, hagyományokat.

A két intézmény kölcsönös nyitottságra és bizalomra épülő kapcsolata lehetőséget nyújt az együttműködésre az óvodából az iskolába való átmenet megkönnyítése érdekében.

Legjobb pedagógiai tudásunk szerint fokozatosan elősegítjük, hogy a gyermekek pozitív élmények útján, érdeklődéssel és örömmel induljanak az iskolába.

Konzultációkon veszünk részt, amely a óvodai kompetencia alapú nevelésről szól.

Az együttműködés formái:

- szakmai fórumok szervezése,
- kölcsönös tapasztalatszerző látogatás,
- iskolalátogatás a nagycsoportosokkal – ovi sulis,
- az első osztályos gyermekek meglátogatása,
- iskolás gyermekek szereplése az óvodában (bábjáték, hangverseny).

Pedagógiai szakszolgálat intézményei és óvoda

Pedagógiai, pszichológiai segítségnyújtás a fejlődésben elmaradt, a magatartászavarral és részképesség-hiánnyal küzdő gyermekek fejlesztése érdekében.

A gyermek tanulási, szociális problémáit egységben, komplex rendszerben kezelve, szakemberekkel együttműködve segítjük megoldani (gyógypedagógus, logopédus, fejlesztőpedagógus, gyógy-testnevelő)

A nevelési tanácsadó és a szakszolgálat szakemberei egész év folyamán részt vesznek az arra rászoruló gyermekek segítésében, szaktudásukkal folyamatosan segítséget nyújtanak az óvodáskorú gyermekeknek.

Az együttműködés formái:

- tapasztalatszerző látogatás a nevelési tanácsadó részéről,

- folyamatos kapcsolattartás az óvónő, a nevelési tanácsadó, a szakszolgálat és a szülő között,
- előadások, szakmai fórumok szervezése,
- szakember meghívása intézményünkbe,
- korszerű szakirodalom, kiadványok beszerzése.

Közművelődési intézmények és Óvoda

Könyvtár

A gyermekeket megismertetjük a könyvtár jellegzetes világával, az esztétikus és hasznos könyvek érdekességével, értékével. A rendszeres könyvkölcsönzés által megtanulják óvni, megbecsülni a könyveket. A gyermekek könyvtárlátogatásait úgy szervezzük az ott dolgozókkal együtt, hogy az élményszerű legyen, és felkeltse a gyermekek érdeklődését a könyvek iránt, ami a későbbi olvasóvá nevelés első lépéseit jelentheti.

Az együttműködés formái:

- könyvkölcsönzés
- könyvtári foglalkozás,
- kiállítások,
- író - olvasó találkozó
- videózás, diafilmezés,
- hagyományápolás, városunk története

Művelődés ház, helyi múzeum és Óvoda

A művelődési ház és a helyi múzeum által felajánlott programokból igény és lehetőség szerint kiválasztjuk azokat, amelyek alkalmasak a gyermekek érdeklődésének, és pozitív érzelmeket, élményeket váltanak ki.

Az együttműködés formái:

- bábelőadás,
- gyermekszínházi előadás,
- gyermekkoncert,
- mozielőadás
- kiállítások
- népi értékekkel, képzőművészeti alkotásokkal való megismerkedés
- pályázatokon való részvétel

Gyermekjóléti szolgálat, gyermekotthonok és Óvoda

Nyitott, bizalmas segítőkészség a hátrányos helyzetű, halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek szociális segítése érdekében.

Az együttműködés fejlesztésének lehetőségei:

- rendszeres kapcsolattartás a gyermekvédelmi felelős és a családsegítő központ között;
- szakember részvétele a nevelési értekezleten, tapasztalatátadás

Hitoktatás és Óvoda

A gyermekek erkölcsi nevelésének elősegítése érdekében biztosítjuk annak lehetőségét, hogy a gyermekek rendszeres katolikus, református és evangélikus hitoktatásban vehetnek részt a szülők igénye szerint.

Fenntartó és Óvoda

Biztosítja intézményünk személyi és tárgyi, valamint szakmai feltételeit.

Az együttműködés lehetőségei:

- testületi üléseken való részvétel,
- folyamatos kapcsolattartás a szakreferenssel,
- oktatási bizottsággal megbeszélések, ülések,
- a város rendezvényeinek színesítése óvodai alkotásokkal, műsorral.

Kisebbségi Önkormányzat és Óvoda

Szükség esetén kérjük és igényeljük a segítségüket.

Egészségügyi szolgáltatók és Óvoda

Szükség szerint kérjük, és igénybe vesszük az egészségügyi intézmények segítségét. Gyermekorvos, védőnő.

Gyermekfogászat – évente egy alkalommal szűrővizsgálat.

V. AZ ÓVODAI ÉLET TEVÉKENYSÉGFORMÁI

*„A játék az különös,
Gömbölyű és gyönyörű,
csodaszép és csodajó.”
(Kosztolányi Dezső)*

1. A játék

A játék semmi mással nem helyettesíthető, magáért a tevékenység örömeért végzett, önként választott, spontán, szabad tevékenység.

Olyan boldog gyermekkort igyekszünk megteremteni, ahol a cselekvések gyakori átélésével a gyermekek egyéni vágyai, ötletei kibontakozhatnak, komplex módon fejlődhetnek.

Segítjük a gyermekeket, hogy szabadon, kreatívan használhassák a rendelkezésükre álló eszközöket. Lehetőséget teremtünk a játszótársak megválasztására, a problémahelyzetek és konfliktusok önálló megoldására, társakkal való egyezkedésre. Bátorítjuk a gyermekeket, hogy érdeklődésüknek megfelelően alakítsák ki a játékhelyzeteknek megfelelő játszóhelyet. Alapozunk a játék személyiségfejlesztő hatására, mert a játék segíti a gyermek kreatív, cselekvő, játékos emberré válását.

A 3-6-7 éves gyermek számára a játék alapvető létforma, legfőbb élményforrás, személyiségfejlesztésének színtere, a tanulás, a készség és képességfejlesztés leghatékonyabb módja.

A játék a gyermek elsődleges, meghatározó tevékenysége, amely a lehető legnagyobb mértékben hat szinte valamennyi pszichés, motoros, szociális személyiségkomponensre. A gyermek felfedező hajlama, kíváncsisága, tevékenységi vágya, a felnőttöz való hasonlítás igénye, szocializációs indítékai a pszichikus szükséglet rangjára emelik a játékot.

A játék sokoldalúan fejleszti a gyermeket, játéktevékenysége közben fedezi fel, ismeri meg környezetét, ismeri fel önmaga lehetőségeit és korlátait. E tevékenység közben jönnek létre gondolkodási tevékenységének első formái, fejlődik emlékezete, fantáziája, gazdagodik érzelmvilága, erősödik akarata, kitartása, alakul szabálytudata. Fejlesztőhatással van a játék a nagy és finommozgásokra, a figyelemre, a megfigyelőkészségre is.

Óvodáskorban a gyermeki tevékenységek feltételeinek biztosításával szolgáljuk a gyermek szabad, kötetlen játékéletét. Élményekkel gazdagítjuk a játékfajta tartalmát, minőségét, az egyéni sajátosságok figyelembevételével.

A játék gyógyító hatása fontos pedagógiai eszköz számunkra, mert a gyermekeknek oldottságot, feloldást, vigaszt, örömet okoz.

A kisgyermek a külvilágból és saját belső világából származó tagolatlan benyomásait játékában tagolja. Így válik a játék kiemelt jelentőségű tájékozódó, a pszichikumot, a kreativitást fejlesztő és elősegítő, élményt adó tevékenységgé.

Az óvodapedagógusok feladatai:

- a játék megfelelő segítésére, a gyermek sokirányú megfigyelésére és a gyermek ismeretére alapozott tervszerű kezdeményezésre terjed ki;
- biztosítjuk a gyermekek számára a nyugodt légkört, elegendő időt és helyet. Fontosnak tartjuk az együttélés alapvető szabályainak, szokásainak kialakítását,
- felelősségünk az élményszerzési lehetőségek biztosítása a gyakorló játékokhoz, a szimbolikus - szerepjátékokhoz, konstruáló játékokhoz, a szabályjátékokhoz;
- a játékhoz szükséges eszközök biztosításával, a folyamatos napirend alkalmazásával megszüntetjük a játékidő szakaszolását;
- a játék folyamatában az óvodapedagógus tudatos jelenléte biztosítja az indirekt irányítás felelősségét;
- a napi életszervezésben arra törekszünk, hogy a szabad játék túlsúlya érvényesüljön;
- az udvaron is széleskörű tevékenységekhez biztosítunk lehetőséget. A mozgásos játékok mellett, a kreatív alkotásokra is megteremtjük a feltételeket;
- nemi identitás fejlődésének elősegítése (a fiúk óvó-védő késztetéseiből, a csoporton belüli társas pozíciók elfoglalásából adódó harcias szellemű játékaiknak elfogadása ésszerű határokkal, a lányok anyáskodó, gondoskodó, aktívan kommunikáló hajlamainak támogatása). A tradicionális nemi szerepektől való eltérés, az egyéni különbségek, motivációk tisztelete (babázó kisfiú, autózó kislány természetessége).
- ápoljuk a csoport hagyományait, szokásait;
- folyamatosan biztosítjuk a játékhoz szükséges, balesetmentes eszközöket;
- egyéni és közös élményeket adunk a gyermekeknek, hisz így gazdagodik játékuk tartalma.

A játék feltételrendszere

Olyan légkört igyekszünk teremteni, mely nyugodt és biztonságérzetet keltő, ahol a gyerekek szabadon szervezik játékukat, önállóan választják hozzá a társat, helyet, eszközt. Szeretetteljes légkörben könnyebb egymás elfogadása, a toleráns óvodapedagógusi minta példaértékű.

A játék helyét úgy alakítjuk, hogy szolgálja a gyermekek szabad mozgását, biztonságát, játékuk térbeli kibontakozását. A játék további helye az udvar, mely alkalmas a mindennapi játékok mellett játékok készítésére, kismesterségek gyakorlására is. A csoportszobában megkezdett tevékenységeket az udvaron folytathatják. A játékidő a napirend sajátosságából fakadóan folyamatos. Az elkezdett játéktémát akár több napon és héten keresztül is folytathatják, amíg számukra érdekes élményt nyújt.

A játék eszközei

Játékaink esztétikusak, a gyermekek életkorához igazodnak, elősegítik a sokoldalú fejlődést. Fontos, hogy fantáziájukat, gondolkodásukat, problémamegoldó képességüket fejlesszék. Legyen balesetmentes, könnyen tisztítható. Játékeszközként használjuk a környezetben fellelhető dolgokat is (kavics, faág stb.). A dramatikus játékeszközök ösztönzik a gyermekeket fantáziájuk megvalósítására. A gyermeki önkifejezőmódokat a bábozás eszközei teljesítik ki. Fontosnak tartjuk ezek állandó jelenlétét és helyét a napi életben.

A megfelelő, készen vett játékeszközök biztosítása mellett, az óvoda által a játékhoz adott többlet meghatározó elemei a közösen készített eszközök, a sokféleképpen felhasználható anyagok, szerszámok, a különböző családi kultúrák pozitív elemeire emlékeztető tárgyak, valamint a megismert egyéni élményekhez kapcsolódó eszközök. Ez a többlet napjainkban különösen nagy jelentőségű, mert nevelőértéke indirekt módon hat a fogyasztói társadalom torz hatásai ellen. Megerősíti a gyermeki kreativitás, önkifejezés, alkotókedv, közös tervezés, együttműködés interakciós kultúra kibontakozását, annak átélését, hogy nem a pénzen vett játék jelenti a legnagyobb örömet.

A játék tartalmát kiegészítjük: énekes, táncos játékokkal; dramatikus játékokkal; játékszer kiegészítésével; mozgásos játékokkal; számítógépes fejlesztő játékokkal.

Az óvodapedagógus modell szerepe, attitűdje

Felelősségünk, fejlesztőtevékenységünk meghatározó jelentőségű, a gyermekek jelzéseinek, elemzésének és megfigyelésének, személyiségük megismerése érdekében.

A gyermekek fejlettségétől függően és igényeiknek megfelelően segítjük a játékfolyamatokat. Fontosnak tartjuk a személyes kontaktus naponkénti kialakítását, a gyermekek személyes problémáinak, egyéni élményeinek meghallgatását.

Szemléletmódunkra, magatartásunkra jellemző, hogy elsősorban a jót lássuk meg minden gyermekben, a játék során is mindig a pozitív megnyilvánulásaira építünk. Már óvodáskorban arra neveljük a gyermekeket, hogy a jót lássák meg egymás magatartásában, ha pedig helytelen viselkedést észlelnek, figyelmeztessék egymást, segítsenek egymásnak a hibák kijavításában, leküzdésében.

Támogatjuk a társas kapcsolatokat, érzelmi kötődés kialakulását. Toleráljuk a játékban megjelenő fejlődésbeli különbségeket. Együttes játékban lehetünk egyenrangú társak, alárendelt, irányított vagy mintaadó modell. A mintaadás a gyerekeket utánzásra készítetik. Tiszteletben tartjuk a gyermek önállóságát, aktivitását, kreativitását, mely kiteljesedik a játékban.

Az óvodapedagógus játékbéli szerepe:

- tudatosan megengedő, elfogadó, biztonságot és bizalmat adó, segítő, támogató jelenlét-pedagógiai optimizmus;
- potenciális partner, akiket érdekel, amit a gyermekek játszanak, tesznek, csak a szükséges esetekben avatkozik be, például a veszélyessé váló agresszív játékba;
- a szabad játék és játszótárs választás biztosítása, a kreativitás ösztönzése, támogatása;
- a játékelképzelések megbeszélésének inspirálása;
- a nyíltan megfogalmazott gyermeki kérések, kérdések mellett az üzenetek dekódolása a játékelképzelések kibontakoztatásában;
- a gyermekek aktuális fejlettségi szintjének nyomon követése, egyénre és csoportra szabott fejlesztési feladatok tervezése és megvalósítása elsősorban indirekt módszerekkel (pl. társas kapcsolatok formálása, az együttműködés fejlesztése, az interakciók tartalmának fejlesztése, a kezdeményezőkésséggel, önértékeléssel, önérvényesítés, önbizalom formálásával kapcsolatos feladatok).

A szabad játék elsődlegességének biztosítása a szülőkkal, pedagógus és a nem pedagógus kollegákkal való együttműködésben

- Mintaértékű kommunikáció, az éppen aktuálisan csoportra és egyénre szabottan formálendő szokások, normák hangsúlyozásával, a szerepjátékba való bekapcsolódáskor az adott játszócsoportra hangolódó szerepformálás).
- Pozitív visszajelzések (játék közben elsősorban metakommunikációval jelezhető a látom, értem, fontos nekem, örülök, hogy jól érzitek magatokat, játék után esetleg az ötletek befogadására, közös eszközkészítésre, játékokkal való bánásmódról, rendrakásra vonatkozóan szóbeli értékelés is elhangozhat).

- A megfelelő csoportlétkör biztosítása elfogadó, segítő, támogató attitűddel, differenciált módszerekkel, multikulturális - interkulturális szemlélettel.
- Intervenciós gyakorlat megvalósítása, ezen belül szoros együttműködés az óvoda nem pedagógus dolgozóival és a szülőkkel.
- A közösségi élet, a játék szabályainak, normáinak gyerekekkel és szülőkkel közös formálása, a gyermeki véleménynyilvánítás és döntőképesség erősítése (épületen belüli és udvari játék folyamatosan fejlesztett szabályai – ezekre utaló jelzések) különös tekintettel a konfliktus helyzetek megoldási lehetőségeire.

A fejlődés jellemzői óvodáskor végére:

- o a gyermekek életkoruknak, élményeiknek, szükségleteiknek megfelelő játékot választanak;
- o játékaik legyenek kitartó, elmélyült;
- o önálló, kezdeményezőképtelenséggel válasszanak anyagot és eszközt az adott tevékenységhez;
- o kapcsolódjanak be közös játékba;
- o képesek legyenek a szocializáció szabályait betartani, egyezkedés, választás után fogadják el társai javaslatát;
- o hozzanak létre egyszerű modelleket;
- o kapcsolódjanak be képességfejlesztő, logikai gondolkodást igénylő játékokba;
- o legyenek képesek szabályjátékok megtanulására;
- o mozgásos játékban érvényesüljön az egészséges versenyszellem.

*„ A gyermekornak két tündérvilága van:
a cselekvés síkján a játék, szellemi síkon a mese.”*

2. Vers, mese

A nap folyamán bármikor és bárhol, ahol lehetőség és igény van rá, fontosnak tartjuk, hogy a mindennapos mesélés legyen a természetes. Az óvodás korú gyermek életkorának legmegfelelőbb irodalmi műfaj: a vers és a mese. A verselés és a mesélés élmény a gyermek számára.

A gyermek saját vers- és mesealkotása, annak mozgással és/vagy ábrázolással történő kombinálása az önkifejezés egyik módja.

Beszélnővé és olvasóvá nevelés első lépéseit a gyermek spontán és játékos módon teszi meg. Fontos számunkra, hogy megismerjük a gyermekek igényeit, és azt a hatást, amit a vers, a mese kivált belőlük. A mindennapos mesélés, mondókázás és verselés a gyermek mentális higiénéjének elmaradhatatlan eleme.

Az óvodás korosztály az élőszt szereti hallani, mert azt élvezzi és érti igazán, a beszéd mögöttes metakommunikatív hálójá miatt. Az irodalomnak abból az ágából választunk, ami eredetileg is az anyanyelvi szájhagyományban, szóbeliségben keletkezett és élt tovább, s olyat, ami motívumkincsét, szerkesztési szabályait, nyelvét tekintve megfelel a gyermekek életkori igényeinek. A magyar népmese és népköltészet mellett az értékes klasszikus és kortárs műveknek egyaránt helye van.

A magyar népköltészet, a népi, dajkai hagyományok gazdag és sok alkalmat, jó alapot kínálnak a mindennapos mondókázásra, verselésre. A mese a gyermek érzelmi, értelmi és erkölcsi fejlődésének és fejlesztésének egyik legfőbb segítője. A mese – képi és konkrét formában – tájékoztatja a gyermeket a külvilág és az emberi belső világ legfőbb érzelmi viszonyairól, a lehetséges, megfelelő viselkedésformákról.

A mese életkorilag megfelel az óvodás gyermek szemléletmódjának és világképének. Visszaigazolja a kisgyermek szorongásait, s egyben feloldást és megoldást kínál. A tárgyi világot is megelevenítő, átélkesítő szemléletmódja és az ehhez társuló, a szigorú ok-okozati kapcsolatokat feloldó mágikus világképe, csodákkal és átváltozásokkal, ráébreszt a mélyebb értelemben vett pszichikus realitásra és a külvilágra irányított megismerési törekvésekre.

Az érzelmi biztonság megadásának s az anyanyelvi nevelésnek egyaránt fontos eszközei a többnyire játékos mozgásokkal is összekapcsolt mondókák, dúdoló, versek. Ezek

rítmusokkal, a mozdulatok és szavak egységével a gyermeknek érzéki-érzelmi élményeket adnak.

A mesélővel való személyes kapcsolatban a gyermek nagy érzelmi biztonságban érzi magát, s a játéktevékenységhez hasonlóan a mesehallgatás elengedett intim állapotában eleven, belső képvilágot jelenít meg. A belső képalkotásnak ez a folyamata a gyermeki élményfeldolgozás egyik legfontosabb formája.

A mesélés a kommunikációs képességfejlesztés legfontosabb eszköze. Feladatunk, hogy visszaadjuk óvodásainknak a mesehallgatás és a mondókás-verses együttjátszás örömét, a csak nekik szóló, színesen, átéléssel, a felnőttel együtt közösen elképzelhető mesét, játékhoz illő mondókát, verset.

A mese, a vers a szó varázsa, csak ott élhet, ahol a gyerekek egyébként is szót értenek egymással. Sikeréhez egymásra figyelő beszédviselkedés, érzelmi összehangolódás szükséges.

A vers-, és mesehallgatáson való részvétel a gyermekek számára mindig önkéntes. Ők döntenek el, hogy mikor akarják csak játék közben, távolról hallgatni a mesét, és mikor akarnak közvetlenül is részesei lenni a kezdeményezésnek.

Az irodalmi nevelést megalapozó mesélés, verselés, mondókázás sokféle tevékenységhez spontán kapcsolódik. Ez a kezdeményezett helyzet választható, vagy az egész csoport számára felajánlott tevékenység pl.: a pihenés előtt elhangzott mesehallgatás.

Fontosnak tartjuk :

- a versek, mesék helyes arányának megválasztását;
- a versek, mesék komplexen (hangulatban, témakörben) kapcsolódjanak a tanulási tevékenység tartalmához pl.: évszakok, énekanyag, ünnepek és egyéb aktualitások.

A mesélés játékidőn belül történik, így a gyermekeknek ismerniük kell a mese alatti szabályokat, szokásrendszert (pl. mese-párna, gyertyagyújtás, lámpaoltás, furulyaszó).

Törekednünk kell arra, hogy meséléskor előadásmódunkra a helyes hangképzés, hangsúlyozás, hanglejtés, hangszín, helyes beszédtempó megválasztása, szabályos mondatszerkesztés, mondatfűzés, nyelvhelyességi szabályok betartása legyen jellemző.

A mindennapi mesék hatására nő a gyermekek bábozó és dramatizáló kedve, melyet elősegít az óvodapedagógus bábjátéka is. Ez nagyon jó a szorongásos, gátlásos, visszahúzódo gyermekeknél is, akik megfélekedeznek gátlásaikról, felszabadultan

merülnek el bábozás közben egy-egy szereplő személyében. A mesék dramatizálása komplex tevékenység, mely integrálja a különböző művészeti ágakat.

Az előszót tartjuk a legfontosabbnak, ezért audiovizuális eszközöket ritkán használunk mesélések alkalmával. Diavetítésnél az igényesen kivetíthető filmeket választjuk, és ennél is szem előtt tartjuk a gyermekek életkori sajátosságait, amelyek a minőségre és a mennyiségre is egyaránt vonatkoznak.

A fejlődés jellemzői az óvodáskor végére:

- szeretik, igénylik a vers, mese, mondókázás élményét;
- gazdagodik szókincsük, kifejezőképességük, képesek néhány mondatban gondolataikat közölni, rövid történeteket, meséket elmondani, kitalálni;
- játék közben a gyermekek odaillő szövegeket, rigmusokat mondanak;
- egy-egy ismert mesét szívesen báboznak, dramatizálnak, rajzolnak, maguk is segítenek a vers- és mesemondás légkörének, feltételeinek kialakításában;
- figyelmesen, csendben végighallgatják a verset, mesét, arcukon, viselkedésükön tükröződnek a belső képzeleti képek jelei;
- a versben, mesében elhangzottakról beszélgetnek, a mesehőssel történt dolgokat beleviszik játékukba;
- a folytatásos mesék, verses mesék szálait össze tudják kötni;
- az átélt élmények alapján erősödik énképük, a közösségi hovatartozásuk;
- különválasztják a realitást a mese világtól;
- a mesélés, verselés, mondókázás mindennaposságával az esztétikai, irodalmi fogékonyság megalapozása, anyanyelvünk, szülőföldünk szeretetére nevelés.

*"Hozzon a gyermeknek mindenki, amit tud:
játékot, zenét, örömet.
De hogy mit fogad el, azt bizzuk rá.
Csak az a lelki táplálék válik javára,
amit maga is kíván."*

(Kodály Z.)

3. Ének, zene, énekes játék

Óvodánkban folyó zenei neveléshez a mondókákat, énekes játékokat a magyar gyermekjáték hagyományból és az igényesen válogatott kortárs művészeti alkotásokból merítjük. A zenei képességfejlesztést segítő szakkönyvünk **Forrai Katalin: Ének az óvodában**, amely mindannyiunk számára hasznos segítséget nyújt.

Az anyag kiválasztás fontos szempontja, hogy a szűkebb haza (Mezőföld, Sárret) népi játék – és tánc anyaga kapjon elsődlegességet. A helyi hagyományok megismerése után lépünk ki távolabbi tájegységek felé.

Úgy alakítjuk a gyermekek egész napi tevékenységét, hogy a nap folyamán bármikor szerezhessenek zenei élményeket. Az elmélyült, tartalmas játék is lehetőséget nyújt éneklésre. Pl.: lakodalmas játék, színházias játék, utazás, közlekedési játék, építés, konstruálás, szabályjáték, papás-mamás játék, stb. De bármilyen tevékenységben (pl.: varrás, festés, mintázás, hajtogatás, kerti munka, születésnap ünneplése, kirándulás, bábozás) énekelgethetnek, ugyanakkor zörejeket, zenei hangokat is hallanak. Mindez hozzájárul ahhoz, hogy igazi örömforrássá váljon az éneklés.

Az óvodában a környezet hangjainak megfigyelése, az ölbeli játékok, a népi gyermekdalok, az éneklés, az énekes játékok, a zenélés örömet nyújtanak a gyermekeknek, egyben felkeltik a zenei érdeklődésüket, formálják zenei ízlésüket, esztétikai fogékonyságukat. Az élményt nyújtó közös ének-zenei tevékenységek során a gyermekek felfedezik a dallam, a ritmus, a mozgás szépségét, a közös éneklés örömét. A népdalok éneklése, a gyermek néptáncok és népi játékok a hagyományok megismerését, továbbélését segítik. Az óvodai ének-zenei nevelés feladatainak eredményes megvalósítása megalapozza, elősegíti a zenei anyanyelv kialakulását.

Az énekes népi játékok és az igényesen válogatott kortárs művészeti alkotások fontos eszközül szolgálnak a gyermek zenei képességeinek (a ritmus, éneklés, hallás, mozgás) és zenei kreativitásának alakításában. Olyan légkört biztosítunk, melyben adott a lehetőség arra, hogy a gyermekek énekelhetnek, táncolhatnak, „zenélhetnek” a nap folyamán bármikor.

Életkori sajátosságokat figyelembe véve megfelelő hangterjedelmű, ritmusú dalanyaggal ismertetjük meg a gyermekeket, fejlesztjük zenei képességeiket (ritmusképzés, hallásfejlesztés). Tisztán, megfelelő hangmagasságon, jó ritmusban élményszerűen énekelünk, zenélünk.

Biztosítjuk a más tevékenységekkel való komplexitást. Fokozott gonddal, szeretettel, türelmes munkával irányítjuk a gyermekek zenei tevékenységét, növeljük ének és zene iránti fogékonyságukat.

Három fontos területen valósítjuk meg a gyermekek zenei fejlesztését:

1. Hangszerekkel és ritmusokkal való ismerkedés

A gyermekeket nap, mint nap körülveszik olyan egyszerű tárgyak, amelyek kiválóan alkalmasak hangkeltésre. (Pl.: termények, kavicsok, ágak, kanalak, dobozok, különböző anyagú edények.) Lehetőséget nyújtunk a tapasztalatszerzésre a hangok önálló létrehozásához. Gazdagítjuk ritmusfejlesztésre szolgáló eszköztárunkat magunk gyűjtötte és készítette természetes anyagokból (pl.: mákgubó, dísztok, cserépedényből dob, nádsíp, pásztortáskából csörgő, stb.).

Megismerkedünk népi hangszerekkel, népi jellegű táncmozdulatokkal, melyekkel igyekszünk gazdagítani ünnepeinket is.

2. Népi mondókák, dalos játékok

A népi gyermekjátékok egyszerű, természetes, játékos mozdulatait, táncos formáit használjuk fel arra, hogy gyermekeink szabadon kifejezhessék zenei vágyaikat.

Forrai Katalin kiválóan összegyűjtötte a népi hagyományokra épülő, nemzeti kincsünk megőrzését tartalmazó zenei anyagot:

- felnőtt játéka gyermekkel,
- altatók, arc-, kéz- és lábjátékok,
- lovagoltatók, kiolvasók, játékra hívók,
- körjátékok: guggolás, kergetők, felelgetős, szerepcserés, kifordulós, lakodalmas, párválasztós, kapus-hidas játékok, csúfolók.

3. Zenehallgatás

A zenehallgatásra olyan magyar népdalt, hangszeres népi, mű- és kortárs zenét választunk, amelyek ízlésformálóak és közvetlen zenei élményként hatnak. A zenehallgatási anyag megválasztásánál figyelembe vesszük a nemzetiségi, etnikai kisebbségi nevelés esetében a gyermekek hovatartozását is.

A felnőtt minta utánzásával az éneklés, zenélés részévé válik a gyermek mindennapi tevékenységének.

A fejlődés jellemzői óvodáskor végére:

- a gyermekek belülről fakadó késztetésként önként, szívesen énekelnek, örömmel játszanak dalos játékokat és népi gyermekjátékokat;
- a tanult mondókákat megfelelő beszédritmus szerint mondják;
- egyszerű dallamotívumokat tisztán énekelnek vissza egyedül is;
- megkülönböztetik a zenei fogalompárokat;
- belső hallásuk fejlődik, képesek dallambújtásra, hangok utánzására, hangszínek megkülönböztetésére, hangszerek hangjának felismerésére;
- felismerik a dalokat, dallamokat dúdolásról, hangszerről;
- érzékenyek a természet és a környezet hangjára, figyelik és megkülönböztetik a hangszínek finom eltéréseit zörejen, beszédhangon egyaránt;
- megismerkednek néhány hangszerrel, azok hangjával, megszólaltatásának módjával;
- dalok és mondókák ritmusát – belső hallás alapján – éneklés nélkül is képesek összekapcsolni;
- megismerkednek egyszerű táncos mozgásokkal (dobbantás, koppantás, páros forgás, csárdáslépés, kilépés, átbújás, kifordulás, párválasztás);
- dalokhoz egyszerű játékokat, mozgást kitalálnak – improvizálnak;
- a bemutatott élőzenét, népdalokat, műzenei, kortárs művészeti alkotásokat, más népek dalait, hangszeres muzsikát figyelmesen, érdeklődéssel hallgatják.

4. Rajzolás, mintázás, kézi munka

A rajzolás, festés, mintázás, építés, képalakítás, a kézi munka, az ábrázolás különböző fajtái, a népművészeti elemekkel, a műalkotásokkal, az esztétikus tárgyi környezettel való ismerkedés is fontos eszközei a gyermeki személyiség fejlesztésének. A gyermeki alkotás a belső képek gazdagítására épül. Az ábrázolás ösztönzése alkotó légkör teremtésével, változatos lehetőségek felkínálásával élményt nyújt a gyermekeknek, teret biztosít érzelmeiknek, vágyaiknak, elképzeléseiknek. A gyermek önmagáról jelzéseket ad munkája által: kapcsolatba lép környezetével, a közös tevékenységekben szocializálódik, különféle technikákat tanul, melyeket más tevékenységeiben alkalmaz. Ismeretekkel gyarapszik; fejlődik finommotorikája, mozgása összerendezettebbé válik.

Az egész nap folyamán lehetősége van a gyermekeknek az ábrázoló, alkotó tevékenységek gyakorlására. Ehhez megfelelő helyet, elegendő időt és eszközt biztosítunk számukra. A színes ceruzát, a zsírkrétát, az agyagot vagy a gyurmát, a kézi munka kellékeit mindig birtokukba vehetik. A gyermekek tevékenységi vágyára építünk, figyelembe vesszük érdeklődésüket és fejlettségi szintjüket.

Sokféle lehetőséget biztosítunk az élményszerzésre, ráirányítjuk a gyermekek figyelmét a környező természet szépségeinek meglátására. A gyermekek munkáit értéként kezeljük, felhasználjuk a közvetlen környezetünk szépítésére, ezáltal alakítjuk alkotásaik megbecsülésének igényét. Közreműködésünkkel megtanulja a gyermek észrevenni a szépet, azt, ami esztétikus.

A gyermek számára maga a tevékenység és ennek öröme a fontos, valamint az igény kialakítása az alkotásra, az önkifejezésre, a környezet esztétikai alakítására és az esztétikai élmények befogadására. Ezt a tevékenységet a gyermek játéka előzi meg és követi, mintegy folyamatosságot, illetve folytonosságot biztosítva. Ez ösztönzőleg hat, tevékenykedésre serkent, a gyermek kitartóvá válik; fejlődik manuálisan, gondolataiban, érzelmileg.

Megismertetjük a gyermekkel az ábrázoló tevékenység tartalmi jegyeit:

- színvilág,
- a téri ábrázolás világa,
- formavilág,
- a képi gondolkodás,

- esztétikai érzékenység,
- az anyagok természete,
- szép iránti nyitottság,
- különféle technikák.

Fontos momentum az anyagismereten és kézművességen túl a hagyományok ápolása és gyakorlása, azok megőrzése. A környezetünkben még élő és gyakorolt kismesterségek felkutatása, megismerkedés a kézművesség folyamatával, alkalmazása az óvodai ábrázoló tevékenységben. Pl.: szövés-fonás szövőszéken, agyagozás – kerámiaégetés; kosárfonás, origami, stb.

Az ábrázoló tevékenységek az egyéni fejlettséghez és képességekhez igazodva segítik a következőket:

- a térbeli tájékozódást,
- a komponálás képességét,
- a gyermek tér-, formai, színeképését,
- gazdagítja fantáziavilágát,
- megismerteti az egyszerűbb művészeti alkotásokkal,
- a tevékenységekkel a teljes személyiséget fejleszti,

A fejlődés jellemzői óvodáskor végére:

- önként és örömmel kapcsolódnak be és önállóan is kezdeményeznek ábrázoló tevékenységet;
- megismernek sokféle ábrázoló eszközt, és készségszinten tudják ezeket használni;
- formaábrázolásuk változatos, színhasználatuk gazdag, emberábrázolásukban megjelennek a részformák;
- téralakításban, építésben bátrak, ötletesek, együttműködők;
- mondanivalójukat a megismert technikákkal ki tudják fejezni;
- kialakul képi, plasztikai kifejezőképességük, térbeli tájékozódási képességük, szem-, kézkoordinációjuk, vizuális gondolkodásuk;
- fejlődik esztétikai érzékenységük;
- képessé válnak a környezet esztétikai alakítására és az esztétikai élmények befogadására.

*Dobd fel a labdát,
Fel-fel, s kapd el,
Itt a labda, hol a labda?
Fiú dobja, kislány kapja.”
(Kiss Dénes)*

5. Mozgás

A torna, a mozgásos játékok fejlesztik a gyermek természetes mozgását (járás, futás, ugrás, támasz, függés, egyensúlyozás, dobás), és testi képességeit, mint az erő, ügyesség, gyorsaság, állóképesség, társra figyelés. Kedvezően befolyásolják a gyermeki szervezet növekedését, teherbíró-képességét és az egyes szervek teljesítőképességét. Fontos szerepük van az egészség megőrzésében, megóvásában. Felerősítik és kiegészítik a gondozás és egészséges életmódra nevelés hatását. A mozgáskultúra fejlesztése mellett a térben való tájékozódást, a helyzetfelismerést, a döntést és az alkalmazkodóképességet, valamint a személyiség akaratit tényezőinek alakulását.

A mozgásfejlesztés tartalma:

- természetes mozgások,
- játékos mozgások,
- prevenciós gyakorlatok,
- szerekkel, kézi szerekkel végzett gyakorlatok,
- udvari felszerelések, terepviszonyok kihasználásával.

A tornának, játékos mozgásoknak az egészséges életmódot erősítő egyéb tevékenységeknek teremben és szabad levegőn, eszközökkel és eszközök nélkül, spontán vagy szervezett formában az óvodai nevelés minden napján – az egyéni szükségleteket és képességeket figyelembe véve – minden gyermek számára lehetőséget biztosítunk.

Kiemelten kezeljük azt, hogy a gyermekek minden évszakban naponta minél hosszabb időtartamon keresztül mozogjanak a szabad levegőn. Az évszakok adta lehetőségeket a szabadban mindenkor kihasználjuk.

A gyermekek mozgásigénye és készsége eltérő, ezért mindig az adott helyzetből kiindulva, a körülmények mérlegelésével a gyermek egészségi állapotának, képességének ismeretében támasztunk követelményeket, és megkeressük az adott gyermek optimális terhelésének mértékét.

A mindennapos mozgásfejlesztést a gyermekek igényeinek figyelembevételével tervezzük.

Mozgás – mozgásos játékok

A természetes mozgáskedv fenntartása, a mozgás megszerettetése, a mozgásigény kielégítése, a gyermek testi képességeinek, teherbíró-képességének, edzettségének fejlesztése, melyek felerősítik az egészséges életmódra nevelés hatását.

Feladatunk testi, cselekvő és feladatmegoldó képességük, ügyességük, állóképességük fejlesztése. Mozgáskultúrájuk, bátorságuk, fegyelmezettségük, kitartásuk erősítése.

Hatása az értelmi képességek fejlődésére

- A mozgásos játékok, gyakorlatok téri helyzetek felidézésével fejlődik a gyermekek vizuális memóriája.
- Mozgás közben számtalan lehetőség nyílik mennyiségi, formai és környezetismereti tapasztalatok szerzésére.
- A téri irányok és különböző formák bemozgásával fejlődik észlelése (alaklátás, formaállandóság).
- A testrészek, megismerésével, megnevezésével bővülnek a térről való ismereteik, fejlődik térészlelésük, gyarapodik szókincsük. A megnevezett, látott és elvégzett cselekvések, mozgások elősegítik a különböző észlelési területek integrációját, a keresztcsatornák és a fogalomalkotás fejlődését is.
- A társakkal végzett együttmozgás tapasztalatainak gazdagításával a gyermek énhatárainak, a másik észlelésének, az önfegyelem, alkalmazkodás, kooperáció képessége fejlődésének elősegítése.

Hatása a szociális képességek fejlődésére

- A saját testének és mozgásos képességeinek a megismerése segíti az „éntudat” fejlődését a „szociális én” erősödését. A közös örömmel végzett mozgás közben társas kapcsolatai kiszélesednek. A társakhoz való alkalmazkodás közben fejlődik önuralmuk, **együttműködő és toleranciaképességük.**
- Lehetőségük nyílik különböző viselkedésminták tanulására. A mozgásos versengések során átélik a sikert és a kudarcot egyaránt. Így tanulják ezeknek a levezetését, elviselését.

A fejlődés jellemzői az óvodáskor végére:

- o növekszik teljesítőképességük, mozgásuk összerendezettebbé, ügyesebbé, megfelelő ritmusúvá válik;
- o mozgástapasztalataik az egyensúlyozásban, ugrásban növekednek;

- cselekvőképességük gyors, mozgásban kitartóak;
- ismerik az irányokat, tudnak a térben tájékozódni;
- szeretik és igénylik a mozgást;
- betartják a szabályokat a különböző versenyjátékok, ügyességi játékok játszásakor;
- tudnak ütemtartással járni, gimnasztikai gyakorlatokat esztétikusan elvégezni.

*„Az élet legősibb, legigazibb foglalata a természet.
A fejlődéshez maga a természet adja meg
a megfelelő alapokat és feltételeket.”*

(O. Decroly)

6. A külső világ tevékeny megismerése

Óvodáskorban már megkezdődik a gyermekek életkori sajátosságaihoz igazodva a környezettudatos életmódra nevelés, amely tovább erősödve végigkíséri őket életük folyamán.

Környezetünk védelme nagyon fontos feladat, óvodáskorban pedig számos lehetőség nyílik arra, hogy a gyerekek észrevegyék, megtapasztalják ezt, és tegyenek érte, legyenek fogékonyak a környezeti problémákra.

Különböző feladatokon, tevékenységeken keresztül tanulják meg, miért fontos, hogy megóvjuk környezeti értékeinket, vigyázzunk környezetünk tisztaságára.

Ez a korosztály már „belenő” a szelektív hulladékgyűjtésbe, a természetes erőforrások alkalmazásába, az újrahasznosítás fontosságába.

A külső világ megismerése, mint tevékenységforma komplex egységet képez a többi nevelési területtel. Benne rejlik a gyermek mindennapi tevékenységében.

Már óvodáskorban el kell kezdenünk a környezetvédő, természetszerető ember személyiségének kialakítását. Ebben az életkorban teremjük meg az érzelmi vonzódást a természet iránt, s ekkor alakítjuk azoknak a szokásoknak a körét, amelyek szilárd alapot adhatnak a további életkorokra.

Az óvodai környezeti nevelés a gyermek és a természet kapcsolatát helyezi a tevékenység középpontjába. A környezeti nevelés maga az óvodai élet. „Ahogyan játszunk, reggelizünk, ebédelünk, pihenünk, ahogyan érzünk, ahogyan alakulnak emberi kapcsolataink, ahogyan vigyázzunk a vízre, az energiára, a csoportszobák tisztaságára, ahogyan gondozzuk kisállatainkat” ez mind a környezeti nevelés.

Célunk, hogy a gyermekeknek segítséget nyújtsunk ahhoz, hogy a világot megismerje a maga egészében. A gyermeket körülvevő világ megismerésében a szűkebb, és tágabb környezet közvetlen megfigyelésére, és a gyermek személyes tapasztalatszerzésére építünk. A felfedezés során segítjük, hogy pozitív érzelmi viszonya alakuljon ki a természethez, az emberi alkotásokhoz, a szülőföldhöz, ismerje meg a hazai táj, helyi hagyományok, néphagyományok, szokások, a családi és a tárgyi kultúra értékeit, tanulja azok védelmét, az értékek megőrzését.

A folyamatos megfigyelésre többek között a természeti jelenségek, növények fejlődésének változásai adnak módot. A természetben végbemenő folyamatokról, összefüggésekről önálló, és csoportos megfigyelések révén értékes tapasztalatokhoz juthat a gyermek.

Az alkalmi megfigyelések, tapasztalati és élményszerzési lehetőségek száma nagy, melyeket igyekszünk kihasználni. Alkalmat teremtünk a gyermekek érdeklődéséhez igazodva is megfigyelésekre, így biztosítva a szükséges tapasztalati és élményanyagot a család és a természeti környezettel. Ismerje meg a családi, a tárgyi kultúra értékeit, tanulja meg ezek szeretetét, védelmét.

A szerzett ismereteket a gyermek játékában felhasználja, gyakorolja, munkatevékenységeiben alkalmazza. Megtanulja megismerni önmagát, az együttélés szabályait, a társas életben elvárt viselkedési módokat. Elősegítjük a gyermek önálló véleményalkotását, döntési képességeinek fejlődését a kortárs kapcsolatokban.

Feladataink:

- a környezet tevékeny megismerésére alkalom, idő, hely, eszközök biztosítása, a spontán és szervezett tapasztalat- és ismeretszerzésre;
- környezetkultúra és a biztonságos életvitel szokásainak alakítása;
- a gyermek természeti és társadalmi környezetével való kapcsolatának alakítása, a természet és az ember által létrehozott környezet megismerésére, az emberi munka, alkotások megbecsülésére, hagyományok ápolására nevelés;
- a környezettudatos magatartás megalapozása, a környezettudatos cselekvési szükségletek, szokások megerősítése, az értékek belsővé válásának elősegítése érzelmi, motivációs hatásokkal, komplex tevékenységi rendszerrel;
- a spontán és irányított beszélgetés, a verbális fejlesztés a környezet megismerésének komplex-integrált tevékenységsoraiban célként és eszközként egyaránt megvalósítandó;
- a megtapasztaláson alapuló megismerés, információszerzés sokoldalú biztosításával a gyermek aktív, passzív szókincsének mennyiségi és minőségi gyarapítása, ezzel párhuzamosan a fogalmak körének és tartalmának bővítése, új fogalomrendszer kialakítása, a beszéd, a mondatalkotás aktivizálása, a kontextusos beszéd gyakorlása;
- a környezet megismerése során jusson matematikai tartalmú tapasztalat a gyermekek birtokába.

A gyermekeket körülvevő környező valóság mennyiségi, térbeli viszonyai, és formái a természetes napi szituációkban megfigyelhetők. Minden tevékenységben adottak a lehetőségek a matematikai tapasztalatok szerzésére, vagy a már megszerzettek alkalmazására. A gondolkodás fejlődésében fontos jelentőséget tulajdonítunk az önálló problémamegoldásnak. Ennek természetes módja a játékban, cselekvésben való megoldás, az adódó lehetőségek felismerésével és kihasználásával.

Tevékenykedés közben megvalósíthatóak a megismerő képességek (érezkelés, észlelés, megfigyelés, emlékezés, megértés, problémameglátás, problémamegoldás, konstruálás, ítélőképesség) fejlesztése.

A fejlődés jellemzői óvodáskor végére

- a gyermekek tudják lakcímüket, szüleik nevét, foglalkozását, munkahelyét, születési adataikat;
- különbséget tud tenni az évszakok között;
- ismerik a környezetükben levő jelentősebb épületeket és funkcióit;
- ismerik a háziállatokat, vadállatokat, madarakat, környezetük növényeit és azok gondozását;
- ismerik az elemi szabályokat és a közlekedési eszközöket;
- felismerik a mennyiségi, alaki, nagyságbeli és téri viszonyokat, lakul ítélőképességük, fejlődik tér, sík, mennyiség szemléletük;
- megkülönböztetik az irányokat és használják helyesen a névutókat;
- tisztelik a hagyományokat;
- kialakul a beszédhelyzethez és az anyanyelvi szabályokhoz illeszkedő, jól érthető beszéd.

Néphagyomány-ápolás, népszokások és Jeles Zöld Napok

Az óvodai nevelés szerves része a hagyományápolás. Így a modern világgal ötvöződve tovább él a népi kultúra, s a mai gyermekek is megtalálják benne a szépséget, az örömet és a követendőt. A néphagyomány-ápolás a különböző tevékenységformákban is jelen van. A jeles napokat egy hosszabb előkészület vezet be, amelyhez az óvodapedagógus folyamatosan biztosítja a változatos tevékenységeket.

A hagyományok ápolása közben az együttjátszás, az együtt munkálkodás, tervezgetés örömtelivé, izgalmassá teszik a várakozás időszakát. Maga az ünnep a külsőségeivel együtt sem lehet erőltetett, betanított forma, hanem vidám hangulatú, felszabadult együttlét kell, hogy legyen.

Az óvodai élet hagyományos ünnepei:

- a népmese napja
- mikulás
- igény szerint anyák napja, évzáró, születésnapok
- gyermeknap
- családi nap

Néphagyományokhoz kapcsolódó ünnepek:

- szüret
- töklámpás készítés
- advent
- lucázás
- karácsony, betlehemezés
- farsang
- húsvét

Nemzeti ünnepünk:

- március 15.

Jeles zöld napok:

- Állatok világnapja – október 4.
- A víz világnapja – március 22.
- A Föld napja – április 22.
- Madarak és fák napja – május 10.

7. Munka jellegű tevékenységek

A gyermek munka jellegű tevékenysége örömmel és szívesen, azaz önként végzett – aktív tevékenység. A tapasztalatszerzésnek és a környezet megismerésének a munkavégzéshez szükséges attitűdök és képességek alakításának fontos lehetősége. A gyermekek önként jelentkező munkakedvét és aktivitását tudatosan használjuk fel nevelési céljaink elérése érdekében. A munka jellegű tevékenység hozzájárul a gyermekek ismereteinek gyarapodásához, a személyiségfejlesztés fontos eszköze – lehetővé teszi a kitartás, önállóság, felelősség, a céltudatosság gyakorlását.

A munka jellegű tevékenység a saját és mások elismerésére nevelés egyik formájává válik. A beilleszkedés fontos feltétele, hogy a gyermek először önmagát tudja kiszolgálni. A közösség érdekében végzett munkához csak azon keresztül jut el.

Az óvodapedagógustól tudatos pedagógiai szervezést, a gyermekekkel való együttműködést, és folyamatos, konkrét, reális, vagyis saját magához mérten fejlesztő értékelést igényel. A személyiségfejlesztés fontos eszköze a játékkal és a cselekvő tanulással, sok vonatkozásban azonosságot mutató munka jellegű tevékenység:

- önkiszolgálás,
- segítség az óvodapedagógusnak és más felnőtteknek,
- alkalmi megbízások teljesítése,
- naposi vagy egyéb munka,
- környezet-, növény- és állatgondozás.

Feladataink:

- megfelelő munkaeszközök biztosítása (azok rendben tartása);
- elegendő munka jellegű tevékenység lehetőségének biztosítása;
- nyugodt, kiegyensúlyozott légkör, elegendő idő, hely;
- az önálló munkavégzés lehetőségeinek megteremtése;
- egyéni sajátosságok figyelembe vétele;
- az önkiszolgálás és a közösségért végzett munka jellegű tevékenységek eredményeinek tudatosításával az elvégzett feladat jelentőségének megláttatása, elismerése, megóvása;
- a tevékenységekhez kapcsolódó spontán beszédhelyzetekben különböző beszédformák (udvarias megszólítás, cselekvésre szólítás, utánzásra késztetés, kérdés, buzdítás, dicséret verbális kifejezései) gyakorlása, munkavégzéssel

kapcsolatos fogalmak, ok-okozati összefüggések, műveletek megnevezése, mondatba foglalása.

A fejlődés jellemzői óvodáskor végére:

- a gyermekek képesek szükségleteiknek megfelelően, önállóan ellátni magukat (öltözködés, önkiszolgálás);
- minden olyan területen segítenek, ahol erre lehetőséget biztosít az óvodapedagógus;
- a naposok feladatai folyamatosan bővülnek;
- differenciált feladatokat adunk egy-egy gyereknek vagy gyerekcsoportnak, melyek megoldási módjait önállóan elvégzik;
- szívesen segítenek az óvoda rendjének, tisztaságának fenntartásában;
- a munka jellegű tevékenységhez szükséges eszközök, szerszámok célszerű használatát ismerik.

„Akit szeretünk, attól tanulunk - azt tanuljuk meg igazán
képességé érlelhetően, amit szeretünk.”

(Vekerdy Tamás)

8. A tevékenységekben megvalósuló tanulás

Programunk gyermekcentrikus szemléletének szellemében olyan optimális feltételrendszert, légkört biztosítunk, hogy a gyermekekben kedvet ébresszünk az örömteli tanuláshoz, amely a teljes személyiség fejlődését, fejlesztését támogatja.

Elsősorban a gyermekek életkori sajátosságaira, fejlettségi szintjére, motiváltságára támaszkodva, a tanulást támogató környezet megteremtése során tesszük lehetővé a spontán és szervezett tevékenységekben megvalósuló tanulást. Az óvodában a tanulás folyamatos, jelentős részben **utánzásos, spontán tevékenység**, amely a teljes személyiség fejlődését, fejlesztését támogatja. Nem szűkül le az ismeretszerzésre, az egész óvodai nap folyamán adódó helyzetekben, természetes és szimulált környezetben, kirándulásokon, az óvodapedagógus által kezdeményezett tevékenységi formákban, szervezeti és időkeretekben valósul meg.

A tanulás feltétele a gyermek cselekvő aktivitása, a közvetlen, sok érzékszervet foglalkoztató tapasztalás, **felfedezés** lehetőségének biztosítása, **kreativitásának** erősítése.

Az óvodai tanulás elsődleges célja a gyermekek kompetenciáinak fejlesztése, attitűdök erősítése és a képességek fejlesztése. Az iskolai beilleszkedés közvetett segítése személyre szabott pozitív értékeléssel, a tanulási készségek, képességek differenciált fejlesztésével

A gyermekek sokoldalú tevékenységek közben, személyesen átél **tapasztalatszerzésben, felfedezésben** vesznek részt, amelyek főként természetes élethelyzetekben, életszerű, a gyermeki érdeklődésre épülő **problémaszituációval** fejleszthetők, kreativitásuk erősíthető. Az óvodai tanulás mindvégig a játék motivációs bázisára épül. A **cselekvéses tanulás** folyamatában a szabad légkör biztosításával valamennyi kisgyermeknek lehetősége nyílik arra, hogy egyéni tulajdonságai alapján vegyen részt a folyamatban, önmaga lehetőségeihez képest fejlődjön.

Az óvodapedagógus a tanulás irányítása során személyre szabott pozitív értékeléssel segíti a gyermek személyiségének kialakulását.

A tanulás tartalma

A gyermekek tapasztalatai, ismeretei szűkebb és tágabb környezetükből származnak.

A felnőttek tevékenységeinek megfigyelése révén, azok elbeszéléseiből, a tömegkommunikációból és saját tevékenységeik közben szerzik. Ezek a tapasztalatok magukban foglalják azokat a magatartásmódokat, viselkedési szokásokat, erkölcsi tulajdonságokat is, amelyek éppen az óvodáskorban alapozhatók meg.

Programunkban a tanulás tartalma: az élő és élettelen világ, évszakok, ünnepek, környezetünk helyi hagyományai és a néphagyományok. Tervezésnél figyelembe vesszük, hogy a gyermekek milyen tapasztalatokkal rendelkeznek, s az újabbakat kapcsoljuk a már meglévőkhöz, fokozatosan bővítjük, mélyítjük tartalmát.

A fejlődés jellemzői óvodáskor végére:

- a gyermekek örömmel, pozitív érzelmekkel viszonyulnak a feladatokhoz;
- azonosulni tudnak a felnőtt által meghatározott feladattal;
- kialakul bennük az igény a sikeres problémamegoldásra;
- a szocializáció fejlettsége szempontjából segítik egymást, meghallgatják egymást, figyelnek egymásra;
- képesek saját tevékenységük ellenőrzésére, segítőkészséggel értékelik egymás megoldásait;
- rendelkeznek az iskolába lépéshez szükséges készségekkel, képességekkel, önfegyelmel.

*"Annak, ha egy ember nem tart lépést társaival,
az lehet az oka, hogy más ritmust hall.
Hagyni kell, hadd lépjen arra a zenére, amit ő hall,
bármilyen lassú és távoli is a dallam."*

(Thoreau)

VI. Gyermekvédelem

A közoktatási törvény szerint: a gyermek mindenekfelett álló érdekének védelme és figyelembevétele egyik legfontosabb feladatunk. Már óvodába kerüléskor tájékoztatni kell a szülőt az óvodában folyó gyermekvédelemről. A gyermekek zavartalan fejlődéséért, a gyermekek védelméért az óvodai nevelőtestület együttesen felelős.

A nehezen szocializálható, lassabban fejlődő, alacsonyabb fejlettségi szinten álló, érzékszervi, értelmi vagy mozgássérült, hátrányos helyzetű, halmozottan hátrányos helyzetű, az elhanyagolt, valamint a kiemelkedő képességű gyermekek nevelése speciális ismereteket, sajátos törődést igényel, szükség esetén megfelelő szakemberek (pszichológus, logopédus, gyógypedagógus, konduktor stb.) közreműködésével.

Ha a gyermek fejlődését, életét veszélyeztetettnek ítéljük meg, jelezzük a gyermekvédelmi megbízottnak, aki felveszi a kapcsolatot a gyermekjóléti szolgálattal, s más szakemberek segítségével közösen próbáljuk megoldani a családoknál kialakult problémás helyzetet.

Kikre irányulnak a gyermekvédelmi feladatok?

- hátrányos helyzetű, halmozottan hátrányos helyzetű gyermekekre
- a fejlődési problémával küzdő gyermekekre
- beilleszkedés, tanulási, magatartási rendellenességgel küzdő gyermekekre
- sajátos nevelési igényű gyermekekre.

Fontos feladatunk a gyermekek önbizalmának pozitív megerősítése, az együttműködés és a szeretetteljes, nyugodt légkör biztosítása. Közös családlátogatást végzünk a gyermekvédelmi felelőssel, hogy a tapasztalatok birtokában meg tudjuk ítélni, hogy az egyes családoknál milyen speciális segítségnyújtásra lesz szükség.

A gyermekekre fokozottan odafigyelünk, ami lehetővé teszi, hogy időben felfedezzük a személyiségfejlődési problémákat (nehezen nevelhetőség, testi, értelmi fejlődésben való elmaradás). A szükség szerinti eszmegbeszélések nagy segítséget nyújthatnak.

Az esélyegyenlőtlenségek csökkentése mellett kiemelt a befogadó környezet megteremtésével a kialakult előítéletek lebontásához való hozzájárulás, az újabb előítéletek kialakulásának megelőzése.

Célunk a gyermekek védelme a családokban történő nevelés elősegítése, a hátrányos helyzet, a halmozottan hátrányos helyzet, megelőzése, enyhítése és megszüntetésének segítése.

1. Különleges gondozást igénylő gyermekek integrálása óvodánkban

A közoktatási törvény lehetőséget ad arra, hogy a sajátos nevelési igényű gyermekek nevelését a többi gyermekkel együtt, az óvodai csoportban végezzük. Intézményünk nyitott, elfogadó, szeretetteljes, élményeket nyújtó környezetet biztosít a gyermekeknek, így a sajátos nevelési igényű gyermekek számára is. Befogadó intézményként a szülőkkel együttműködve kívánjuk együtt nevelni a többséggel a sajátos nevelési igényű, a hátrányos helyzetű, a beilleszkedési, tanulási, és magatartászavarral küzdő, a kiemelkedő képességű gyermekeket.

A programunkban meghatározott nevelési, fejlesztési tartalmak minden gyermek számára szükségesek. Az óvodai nevelésünkben a különleges gondozást igénylő gyermekeknél is a nevelés általános célkitűzéseinek megvalósítására törekszünk. Az együttnevelésnél nem számít, hogy kikről beszélünk, szociálisan hátrányos helyzetű gyerekekről, sérült gyerekekről, tehetséges gyerekekről, más érdeklődésű gyerekekről vagy arról a kisgyerekről, akinek éppen most válnak a szülei. Elfogadjuk, hogy a csoportjainkba járó gyerekek nagyon sokfélék. Nekünk pedig az a dolgunk, hogy mindezeket a gyerekeket megszólítsuk, hatékonyra, „éppen neki” megfelelővé tegyük az óvodát. Minden gyereknek – függetlenül adottságaitól, szociális környezetétől, esetleg sérülésétől – szüksége van a biztonságot nyújtó, szorongásmentes környezetre, ahol figyelembe veszik életkori és egyéni jellemzőit, szeretik és elfogadják.

Óvodánk az alábbi különleges gondozást igénylő gyermekek fogadását tudja vállalni:

- hátrányos helyzetű (HH),
- halmozottan hátrányos helyzetű (HHH),
- beilleszkedés, tanulási, magatartási rendellenességgel küzdők (BTM)
- organikus okokra vissza nem vezethető tartós és súlyos rendellenességekkel küzdő gyermekek nevelése (SNI):
 - mozgásukban akadályozott gyermekek,

- enyhén értelmi fogyatékos gyermekek,
 - beszéd fogyatékos/akadályozott beszédfejlődésű gyermekek
 - autista, autisztikus gyermekek,
- hallássérült gyermekek,

Célunk:

- a problémák minél korábbi felismerése,
- a sérült gyermekek eljuttatása a lehető legnagyobb fokú önállósághoz, önkiszolgáláshoz annak érdekében, hogy minél kevésbé szoruljanak külső segítségre,
- az elvárások igazodjanak a gyermekek fejlődésének üteméhez,
- fejlesztésük a számukra megfelelő területeken valósuljon meg,
- a különleges gondozást igénylő gyermekeket a nevelés, a fejlesztés ne terhelje túl,
- a tanulási nehézségek megelőzése, enyhítése,
- gyermekeink képességeinek legoptimálisabb készülségi szintre hozása az iskolába lépés pillanatára.

Feladataink:

1. Biztosítjuk a sajátos nevelési igényű gyermekek ellátását szolgáló fejlesztő, segítő pedagógiai környezetet.

• Személyi feltételek:

- felkészült óvodapedagógusok, nevelőtestület, (az érintett pedagógusoknak alapvető ismeretekkel kell rendelkezniük a sajátos nevelési igényű gyermek sérüléséről, a neveléshez szükséges eszközökről, módszerekről.)
- gyógypedagógus (szükség szerint enyhe értelmi fogyatékos, hallássérült, beszéd fogyatékos, mozgásfogyatékos gyermekek ellátására jogosult) - utazó gyógypedagógusi szolgálat igénybevételével,
- kiemelt jelentőségű a szülői-, gyermeki közösség befogadó attitűdjének kialakítása, fejlesztése (szülői értekezleten, közös programok szervezésével),
- fejlesztő pedagógus segítsége a Nevelési Tanácsadó révén,
- a feladatra felkészített dajkák.

- Csoportszervezés, befogadó közösség:
 - Inkluzív nevelési formában csoportonként maximum két fő sajátos nevelési igényű gyermeket fogadunk.
 - Vállaljuk, a gyermek beilleszkedésének segítségét az új közösségbe.
 - Nevelő munkánk tervezésének, szervezésének és megvalósításának folyamatában tekintettel vagyunk a sérült gyermek sajátos nevelési igényeire.
 - Tevékenységeinkben érvényesítjük a sérült gyermek rehabilitációjának, rehabilitációjának tartalmait, kiemelten kezeljük a szocializációs folyamatok fejlesztését a játék tevékenységen, de a többi óvodai tevékenységen keresztül is.
 - A törvények és rendeletek érvényesítésével mindent megteszünk a sérült gyermek sikeres integrációjának érdekében.
 - Folyamatos kapcsolattartásra törekszünk a szülőkkel, a gyermek együttnevelésében részt vevő szakemberekkel. Együttműködünk a gyogyepedagógusokkal, a Pedagógiai Szakszolgálattal (tanácsadás, konzultáció, esetmegbeszélés, stb.).
 - Tárgyi feltételek:
 - Gondoskodunk a szakemberek által javasolt speciális fejlesztő, és a mindennapi tevékenységeket segítő eszközökről
 - A fejlesztéshez logopédiai szobát, (tornaszobát) fejlesztő szobát biztosítunk.
 - Elkészítjük a szakvéleménynek megfelelő fejlesztőprogramot, feladatlapokat, szemléltető eszközöket.
2. Biztosítjuk a Szakértői Bizottság által előírt pedagógiai célú rehabilitációs, rehabilitációs és fejlesztőfoglalkozásokat.
 - Rehabilitációs, rehabilitációs foglalkozások
 - Fejlesztő foglalkozások, támogató tevékenységek
 - A speciális foglalkozásokat egyéni vagy mikrocsoportos formában, egyéni fejlesztési terv alapján végezzük.
 3. Vezetjük, kezeljük, illetve nyilvántartjuk az SNI gyermekekkel kapcsolatos dokumentációs rendszert.

A különleges gondozásra jogosult gyermekek fejlesztési programja

Mozgásukban akadályozott gyermekek (mozgáskorlátozott és halmozottan sérült mozgáskorlátozott): gyermek óvodai nevelése során kiemelt feladat a speciális, egyénre szabott eszközök használatának kipróbálása, megtanítása, s ezek segítségével a tágabb és szűkebb környezet minél sokrétűbb megismertetése, és ily módon az életkornak megfelelő tapasztalatok megszerettetése, a megtanult mozgás alkalmaztatása. Az óvodában biztosítani kell - a gyermek állapotának megfelelően - az akadálymentes közlekedést, a megfelelő mozgás- és életteret (az ehhez szükséges eszközöket, például lejtő, kapaszkodó), mindig szem előtt tartva az önállóságra nevelés elvét. A mozgásnevelést az óvodai tevékenységek körébe kell beépíteni. Az elsajátított mozgásminták rögzítése, a szükséges korrekciós helyzetek alkalmaztatása a napirend egészét átszövő feladat. A tárgyi eszközökön kívül szakszerű segítségnyújtásra van szükség, mely általában az óvodapedagógusokra, esetenként a dajkákra hárul. A még nem elsajátított tevékenységeket el kell végezni a gyermek helyett, miközben új sémákat tanítunk egy-egy önkiszolgálási lépéshez. A szomatopedagógus, konduktor vagy gyógytestnevelő segítségével meg kell határozni, hogy mit tesz lehetővé a gyermek mozgásállapota, mi legyen a következő lépés, illetve mi az, amit egyáltalán nem lehet elvárni.

A sérült gyermekeket állandóan motiválni, készíteni kell a mozgásra, a helyváltoztatásra. A nehezebben járó gyermekek segítséggel használják a különböző mozgást fejlesztő – épületen belüli és udvari – játékokat. A felnőtt – gyermek és a gyermek – gyermek kapcsolatban tükröződjék a megértés, az elfogadás légköre, szeretetteljes megnyilvánulásokkal ötvözve. Az óvodapedagógus a speciális segítő szakembertől kap segítséget ahhoz, hogy a sérültekkel szemben megfelelő követelményeket állítson, az elvárásokat a helyes irányba terelje. Továbbá tájékozódik arról, hogy a gyermekek milyen tevékenységeket hogyan képesek elvégezni és mi várható a fejlődésük során. Ügyelni kell arra, hogy az épek vigyázzanak sérült társaikra és a sérülés mértékétől függően a mozgáskorlátozott gyermekek is igyekezzenek alkalmazkodni társaikhoz.

Az enyhén értelmi fogyatékos gyermek

Az enyhén értelmi fogyatékos gyermek fejlesztésében meghatározó a nem fogyatékos óvodás korúakkal történő együttnevelés. A spontán tanulást, a társakkal való együttműködést, a kommunikáció fejlődését segítik azok az élmények, tapasztalatok és minták, amelyeket a gyermek a kortárs csoportban megél. Az integrált óvodai nevelés keretében szükség szerint gondoskodnunk kell a folyamatos gyógypedagógiai megsegítésről.

Fejlesztendő területek

- Kommunikációs és nyelvi készségek
- Nagymozgás
- Finommozgás
- Kognitív készségek
- Önellátás és szociális készségek

A beszéd fogyatékos/súlyos, akadályozott beszédfejlődésű gyermek

A Beszédvizsgáló Országos Szakértői és Rehabilitációs Bizottság, Gyógypedagógiai Szolgáltató Központ jogosult arra, hogy a szülő kérésére elvégezze a gyermek részletes vizsgálatát, és annak eredményeit írásos szakértői véleményben rögzítse.

A fejlesztés az anyanyelvi nevelést középpontba állító, speciális terápiákat alkalmazó intenzív, komplex – az életkori sajátosságokat, a játékosság elvét szem előtt tartó - nevelési környezetben valósulhat meg.

Az óvodai nevelés során az anyanyelvi nevelés, a mozgás, a kommunikáció, illetve a vizuomotoros koordinációs készség fejlesztése, a speciális terápiák alkalmazása (diszlexia-prevenció, grafomotoros fejlesztés stb.) segít az iskolába lépéshez szükséges fejlettség elérésében.

Logopédiai egyéni fejlesztést a logopédus végzi. Valamennyi integráltan nevelt gyermek esetében ún. egyéni fejlesztési tervben határozzuk meg azokat a logopédiai és egyéb speciális fejlesztő tevékenységeket, amelyek a sajátos beszédállapotból eredően a leghatékonyabbnak valószínűsíthetők.

Az autista, autisztikus gyermek

Az autizmus-spektrumzavarok lényege a társas viselkedés, a kommunikációs és sajátos gondolkodási képességek minőségi károsodása, amely jellegzetes viselkedési tünetekben nyilvánul meg. Az autisztikus gyermekekre legjellemzőbb a kölcsönösséget

igénylő társas viselkedési készségek területén tapasztalható gondolkodási képesség sajátos hiányosságai, a beszéd szintjéhez képest károsodott kölcsönös kommunikáció, a rugalmas viselkedés, a szervezés és kivitelezés képességének minőségi sérülése és az egyenetlen képességprofil.

Az óvodai fejlesztés alapja minden esetben pszichológiai képességmérés. A fejlődési szint és szociális alkalmazkodás követése egyéni tervekkel történik, speciális eszközök és módszerek használatával, egyéni fejlesztési helyzetben megalapozva. Az autisztikus gyermekek szükségleteinek megfelelő fejlesztéséhez az óvodai környezet megfelelő kialakítása, és a speciális módszerekben képzett szakember jelenléte szükséges.

A fejlesztések során szükséges az intenzív, jól strukturált és a meglévő töredékkészségek használata, az egyéni motiváció megteremtése, a speciálisan a gyermek szükségleteihez alkalmazkodó módszerek alkalmazása.

Hallássérült gyermek

A hallássérült gyermekek óvodai nevelésének központi feladata - a korai pedagógiai és audiológiai gondozásra építve - a nyelvi kommunikáció megalapozása, megindítása, fejlesztése. Az anyanyelvi-kommunikációs fejlesztés az óvoda egész napi tevékenységében megjelenik. Minden, a szocializációt hatékonyan segítő munkajellegű tevékenységbe be kell vonni a hallássérült gyermekeket. Ösztönözzük a gyereket, de hagyjuk egyéni tempójában haladni. Mindezekkel a módszerekkel segítjük a hallássérült kisgyermek akarati tulajdonságainak, kitartásának, önállóságának, önbizalmának, önfegyelmének a kibontakozását.

Az együttműködés résztvevői

A pedagógus kapcsolata a szülőkkel

Fontos elvünk a szülő és az óvodapedagógus számára a „csak annyi segítséget nyújtunk, amennyi még éppen szükséges” betartása. A segítségnyújtás foka természetesen egy állandóan változó tényező, amit a szülőnek és az óvodapedagógusnak is folyamatosan érzékelnie kell. A szülőkkel való kapcsolattartás másik formája a segítő tanácsadás. Fontos, hogy önbizalmat adjunk a szülőnek, mert egy kiegyensúlyozott szülő többet ér önmaga és a gyermek számára is.

A gyógypedagógussal való kapcsolattartás

A sajátos nevelési igényű gyermek fejlődését az óvodapedagógusokon kívül speciális szakember is figyelemmel kíséri, és szükség esetén különböző lehetőségeket (pl. egyéni foglalkozást, célzott terápiát) biztosít. Ezenkívül kölcsönös információs kapcsolat létesül az óvodapedagógusok és a gyógypedagógus között. Az együttnevelés mindennapi megvalósulásának és a gyermek eredményes fejlesztésének legfőbb feltétele az óvodapedagógus és a gyógypedagógus együttműködése. A megsegítés mértékét és típusát a gyógypedagógus szakembernek kell meghatároznia.

A csoporttársak szerepe

A közösségbe történő beilleszkedés szempontjából fontos a csoporttársak el- és befogadóképessége.

Sok múlik az óvodapedagógusokon, azon, hogy mennyire természetesen kezelik a csoport tagjaitól valamiben eltérő gyermeket. Minél kisebbek a gyermekek, annál természetesebb ez az elfogadás. Óvodásoknál szinte nem is merülnek fel problémák, magától értetődően fogadják be társukat. Az óvodapedagógus jó hozzáállása, a gyermek erős oldalainak tudatos felhasználása mellett – s különösen, ha módszertanilag a következetes differenciálás jellemzi egyébként is a munkát –, a gyermekek észre sem veszik, hogy társuk révén nap mint nap az együttnevelés részesei.

A sajátos nevelési igényű gyermekek fejlesztése érdekében tett lépések:

Óvodapedagógus jelzése

?

Intézményegység-vezető

?

Nevelési Tanácsadó

?

Tanulási Képességeket Vizsgáló Rehabilitációs Bizottság

?

Szülői beleegyezés

Egyéni fejlesztési terv

A helyi óvodai nevelési program kialakításán túl a tudatos és hatékony pedagógiai hatások lényeges feltétele az egyéni fejlesztési terv kidolgozása. Az integráltan nevelt fogyatékos gyermekek esetében szakmai feltétel e terv megléte, hiszen a tudatos fejlesztő munkában ez elengedhetetlen. Az egyéni fejlesztési terv mindig egy adott

gyermek részére készül. Biztosítja a fejlesztő munka fázisainak egymásra épülését, meghatározza a diagnosztikus mérések helyét és idejét, módot ad új fejlesztési célok megfogalmazására. Lényege abban rejlik, hogy a fejlesztés eredményeit felhasználva újabb célok kitűzésével és megvalósításával biztosítsuk a fejlesztés hatékonyságát.

A fejlesztés lényege a környezeti feltételek illesztése a belső érési folyamatokhoz. Tehát egyik oldalon a gyermek áll a maga adottságaival, a másik oldalon az optimális fejlődést biztosító, tudatosan megtervezett környezet (pedagógusi kompetencia, módszerek, eszközök, együttműködés más szakemberekkel stb.). Lényeges, hogy kedvező tanulási tapasztalatokat nyújtson, s ezzel pozitív beállítódást, egészséges motivációt alakítson ki a tanulás iránt. Összegezve: a hatékony egyéni fejlesztési terv szervesen illeszkedik a nevelési programba, messzemenően a gyermek érzelmi-belső motivációjára épít, lehetőség szerint a gyermek spontán tevékenységéhez kapcsolódik.

VII. A fejlődés jellemzői az óvodáskor végére

A gyermek belső érése, valamint a családi nevelés és az óvodai nevelési folyamat eredményeként a gyermekek többsége az óvodáskor végére eléri az iskolai élet megkezdéséhez szükséges fejlettségi szintet. Belép a lassú átmenetnek abba az állapotába, amelyben az óvodásból iskolássá érik. A rugalmas beiskolázás az életkor figyelembe vétele mellett lehetőséget ad a fejlettség szerinti iskolakezdésre.

Legfontosabb tényező, hogy a gyermekek képesek legyenek alkalmazkodni az iskolai élet követelményeihez.

Az iskolakezdéshez az alábbi feltételek megléte szükséges: testi, lelki és szociális érettség, amelyek mindegyike egyaránt szükséges a sikeres iskolai munkához.

1. A **testileg** egészséges gyermek hat éves kora körül eljut az első alakváltozáshoz. Megváltoznak testarányai, megfelelő teherbíró-képességgel rendelkezik. Mozgása harmonikusabb, összerendezettebb lesz. Mozgáskoordinációja és a finommotorikája erőteljesen fejlődik. Mozgását, viselkedését, testi szükségleteinek kielégítését szándékosan képes irányítani.

2. A **lelkileg** egészségesen fejlődő gyermek nyitott érdeklődéssel készen áll az iskolába lépésre. Folyamatosan fejlődnek a tanuláshoz szükséges képességei. Érzékelése, észlelése tovább differenciálódik. Nagy jelentősége van a téri észlelés fejlettségének, a vizuális és az akusztikus differenciációnak, a téri tájékozottságnak, a térbeli mozgásfejlettségnek, a testséma kialakulásának.

Az önkéntelen emlékezeti bevésés és felidézés mellett megjelenik a szándékos bevésés és felidézés. Megnö a megőrzés időtartama. A felismerés mellett egyre nagyobb szerepet kap a felidézés. Megjelenik a tanulás alapját képező szándékos figyelem, fokozatosan növekszik a figyelem időtartama, terjedelme.

A képi gondolkodás mellett kialakulóban van a fogalmi gondolkodás. Elemi mennyiségi ismeretei vannak.

Az egészségesen fejlődő gyermek érthetően, folyamatosan kommunikál, gondolatait, érzelmeit mások számára érthetően megfogalmazza, életkorának megfelelő tempóban és hangsúllyal tudja kifejezni. Különböző mondatstruktúrákat, mondatfajtákat alkot, tisztán ejti a magán- és mássalhangzókat. Végig tudja hallgatni és megérti mások beszédét.

Elemi ismeretekkel rendelkezik önmagáról, környezetéről. Tudja nevét, lakcímét, szülei foglalkozását, felismeri a napszakokat, ismeri és gyakorlatban alkalmazza a gyalogos közlekedés alapvető szabályait.

Ismeri szűkebb lakóhelyét, a környezetében élő növényeket, állatokat, azok gondozását, védelmét. Felismeri az öltözködés és az időjárás összefüggéseit.

Ismeri a viselkedés alapvető szabályait, kialakulóban vannak azok a magatartási formák, szokások, amelyek a természeti és társadalmi környezet megbecsüléséhez, megóvásához szükségesek.

3. Óvodáskor végére a gyermekek **szociálisan** is éretté válnak az iskolára.

Készen áll az iskolai élet és a tanító elfogadására, képes együttműködésre, kapcsolatteremtésre felnőtten és gyermektársaival.

A szociálisan érett gyermek egyre több szabályhoz tud alkalmazkodni, késleltetni tudja szükségletei kielégítését.

Kialakulóban van feladattudata, s ez megnyilvánul a feladat megértésében, a feladatok egyre eredményesebb elvégzésében. Mindehhez szükséges, hogy megfelelően fejlődjen kitartása, munkatempója, önállósága, önfegyelme.

Az ötéves kortól kötelező óvodába járás ideje alatt az óvodai nevelési folyamat célja, feladata változatlanul az egész gyermeki személyiség harmonikus fejlődésének segítése.

A sajátos nevelési igényű gyermekek esetében folyamatos, speciális szakemberek segítségével végzett pedagógiai munka mellett érhető csak el a fentiekben leírt fejlettségi szint.

A program megvalósításához szükséges költség-tervezet és igény

Tárgyi feltételek beszerzése	Anyagi bázis
1. Tornaszoba kialakítása /Mikes köz/	Pályázat, önkormányzati támogatás
2. Akadály-mentesítés, nyílászárók cseréje folyamatosan	Pályázat, önkormányzati támogatás
3. Udvari játékok cseréje, bővítése.	Pályázatok, alapítvány
4. A csoportszobákban galériák kialakítása folyamatosan. /Mikes köz/	Szponzorok, szülői támogatás
5. Árnyékoló a homokozó fölé.	Szülői támogatás, szponzorok
6. Gyermekbútorok cseréje folyamatosan.	Pályázatok
7. Gyermekközlekedési eszközök (kerékpár, roller, kismotor).	Alapítvány, pályázat
8. Fejlesztő játékok és játékeszközök beszerzése	Alapítvány, pályázat
9. Óvodai mesekönyvek, ismeretterjesztő könyvek, valamint szakkönyvek	Pályázat, költségvetés
10. Internet hozzáférés, fax beszerzése (Szent I. u.)	Költségvetés
11. Szelektív hulladékgyűjtők beszerzése	Pályázatok
12. Virágoskert kialakítása	Szülői felajánlások
13. Energiatakarékos vízcsapok beszerzése	Költségvetés
14. Gerinckímélő fektetők beszerzése	Pályázat

Felhasznált irodalom

1. Óvodai Nevelés Országos Alapprogramja 1996., 2009.
2. Az óvodai nevelés programja
Budapest, Országos Pedagógiai Intézet 1989.
3. Nagy Jenőné: Óvodai programkészítés, de hogyan?
NAT-TAN sorozat OKI, Budapest 1996.
4. Nagy Jenőné: Csak tiszta forrásból
Shop Bt. Nyomda, Szolnok 1996.
5. Sugárné Kádár Júlia: Beszéd és kommunikáció óvodáskorban
6. Esztétikai nevelés az óvodában
Tankönyvkiadó, Budapest 1986.
7. Zilahi Józsefné: Nevelés az óvodában verssel, mesével
(Multigráf GMK 1989.)
8. Tevékenységközpontú óvodai nevelési program
9. Forrai Katalin: Ének az óvodában, 1978.
10. Freinet-vel szabadon
Zsámbéki Károlyné, Eperjes Barnáné Sopron 1992.
11. Négy vándor – Baracsi helyi óvodai nevelési program
Baracs 1998.
12. Dr. Szabó Pál: Játéktól az iskoláig 1978.
13. E. Callies: Tanulás a játékban
Óvodai nevelés 1994. 4. 5. sz.
14. A Zengő Óvoda nevelési programja
Sárbogárd, 1999.
15. Óvodai nevelés kompetenciaterület elméleti alapvetések
Educatio Kht. 2008.
16. Osvát Erzsébet: MÓKÁS ÁBÉCÉ (Füzesi Zsuzsa rajzaival)
General Press Kft.

**A Zengő Óvoda Nevelési Programjának módosításában
résztt vevő munkatársak névsora:**

Koncz Jánosné	– intézményegység-vezető
Boros Mihályné	– óvodapedagógus
Bódi Józsefné	– óvodapedagógus
Bódiné Boros Csilla	– óvodapedagógus
Exner Istvánné	– óvodapedagógus
Fiserné Farkas Csilla	– óvodapedagógus
Freschli Józsefné	– óvodapedagógus
Fűrész Józsefné	– óvodapedagógus
Huszárné Várhelyi Ildikó	– óvodapedagógus
Kőrösi Erika	– óvodapedagógus
Lang Györgyné	– óvodapedagógus
Mészáros Márta	– óvodapedagógus
Pál Ildikó	– óvodapedagógus
Palotás Beáta	– óvodapedagógus
Sütő Lászlóné	– óvodapedagógus
Szabó Zoltánné	– óvodapedagógus
Tálai Zoltánné	– óvodapedagógus
Toldy Miklósné	– óvodapedagógus
Tósoki Györgyné	– óvodapedagógus
Vitéz Mariann	– óvodapedagógus

Sárbogárd, 2010. április 26.